

Univerzita Hradec Králové

Filozofická fakulta

Ústav sociální práce

Domácí násilí na mužích

Bakalářská práce

Autor: Karolína Dostálová

Studijní program: B0923P240001 – Sociální práce

Studijní obor: Sociální práce v preventivních službách

Vedoucí práce: JUDr. et. Mgr. Rigel Filip, Ph.D.

Hradec Králové

2024

Zadání bakalářské práce

Autor:	Karolína Dostálová
Studium:	F21BP0285
Studijní program:	B0923P240001 Sociální práce
Studijní obor:	Sociální práce v preventivních službách
Název bakalářské práce:	Domácí násilí na mužích
Název bakalářské práce AJ:	Domestic Violence Against Men

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Tato bakalářská práce se zabývá tématem domácího násilí, které zasahuje muže jako oběti. Cílem této práce je zjistit povědomí a názor veřejnosti o domácím násilí, které je na mužích páčáno. Popisuje právní úpravu domácího násilí, formy, znaky a v neposlední řadě průběh domácího násilí. Důležitá je také kapitola o specifikaci aktérů, které jsou blíže popsány. V poslední kapitole teoretické části jsou přiblíženy některé pomáhající organizace obětem. K výzkumu je použita kvantitativní metoda, která se snaží získat data od různých respondentů z široké veřejnosti. Výsledky této práce mohou přispět ke zlepšení povědomí o problematice domácího násilí na mužích. Klíčová slova: domácí násilí, pomoc, muž, násilí, organizace

BURIÁNEK, Jiří, Simona PIKÁLKOVÁ a Zuzana PODANÁ. Násilí na mužích: sonda do zákoutí partnerských vztahů. Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, 2014. ISBN 978-80-7308-545-2. Domácí násilí ? násilí na mužích a seniorech. Praha: Triton, 2006. ISBN 80-7254-914-6. ŠEVČÍK, Drahomír a Naděžda ŠPATENKOVÁ. Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence. Praha: Portál, 2011. ISBN 978-80-7367-690-2. VARGOVÁ, Branislava, Dana POKORNÁ a Marie TOUFAROVÁ. Partnerské násilí. Praha: Linde, 2008. ISBN 978-80-86131-76-4. ČÍRTKOVÁ, Ludmila. Domácí násilí: nebezpečné rodinné vztahy ve 21. století. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2020. ISBN 978-80-7380-806-8.

Zadávací pracoviště:	Ústav sociální práce, Filozofická fakulta
Vedoucí práce:	JUDr. et Mgr. Filip Rigel, Ph.D.
Oponent:	Mgr. Jan Hloušek, Ph.D.
Datum zadání závěrečné práce:	30.4.2023

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně a uvedla jsem všechny použité prameny a literaturu.

V Hradci Králové dne:

Karolína Dostálová

.....

Poděkování

Ráda bych poděkovala JUDr. et Mgr. Filipovi Rigelovi, Ph.D. za cenné rady a pomoc při zpracování mé bakalářské práce. Poděkování náleží také mému nejbližšímu okolí, za jejich podporu a trpělivost.

Anotace

DOSTÁLOVÁ, Karolína. *Domácí násilí na mužích*. Hradec Králové 2024. Bakalářská práce. Univerzita Hradec Králové, Filozofická fakulta, Ústav sociální práce.

Vedoucí práce: JUDr. et. Mgr. Rigel Filip, Ph.D.

Tato bakalářská práce se zabývá tématem domácího násilí, které zasahuje muže jako oběti. Cílem této práce je zjistit povědomí a názor veřejnosti o domácím násilí, které je na mužích pácháno. Popisuje právní úpravu domácího násilí, formy, znaky a v neposlední řadě průběh domácího násilí. Důležitá je také kapitola o specifikaci aktérů, které jsou blíže popsány. V poslední kapitole teoretické části jsou přiblíženy některé pomáhající organizace obětem. K výzkumu je použita kvantitativní metoda, která se snaží získat data od různých respondentů z široké veřejnosti. Výsledky této práce mohou přispět ke zlepšení povědomí o problematice domácího násilí na mužích.

Klíčová slova: domácí násilí, pomoc, muž, násilí, organizace

Annotation

DOSTÁLOVÁ, Karolína. *Domestic violence against men*. Hradec Králové 2024. Bachelor thesis. University of Hradec Králové, Faculty of Philosophy, Institute of Social Work.

Leader of the Bachelor thesis: JUDr. et. Mgr. Rigel Filip, Ph.D.

This bachelor thesis deals with the topic of domestic violence, which affects men as victims. The aim of this work is to find out the awareness and opinion of the public about domestic violence against men. It describes the legal regulation of domestic violence, forms, signs and last but not least, the course of domestic violence. Also important is the chapter on the specification of actors, which are described in more detail. In the last chapter of the theoretical part, some organizations helping the victims are introduced. A quantitative method is used for the research, which tries to obtain data from various respondents from the general public. The results of this work can contribute to improving awareness of the issue of domestic violence against men.

Keywords: domestic violence, help, men, violence, organization

Obsah

Úvod.....	1
1 Právní úprava domácího násilí.....	2
1.1 Vykázání	2
1.1.1 Předběžné opatření.....	3
1.1.2 Občanské právo v kontextu domácího násilí	4
1.1.3 Trestní právo v kontextu domácího násilí.....	6
2 Charakteristika domácího násilí.....	7
2.1 Formy domácího násilí	8
2.2 Znaky domácího násilí.....	10
2.3 Průběh domácího násilí.....	11
2.3.1 Cyklus násilí a jeho fáze	11
3 Specifikace aktérů domácího násilí	13
3.1 Agresor žena	14
3.1.1 Způsoby, kterými žena týrá partnera	14
3.2 Muži jako oběti domácího násilí.....	15
4 Organizace pomáhající obětem.....	17
4.1 Bílý kruh bezpečí	17
4.2 Intervenční centra	17
4.3 Linky důvěry.....	19
5 Empirická část.....	20
5.1 Metodika výzkumu	20
6 Shrnutí výsledků výzkumného šetření	40
Závěr	42
Seznam použité literatury	43
Seznam grafů	46
Seznam obrázků.....	46
Seznam příloh	46
Seznam tabulek	46
Přílohy.....	48

Seznam použitých zkratk

Listina – Listina základních práv a svobod vyhlášená usnesením Předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb. jako součást ústavního pořádku České republiky

Sb. – Sběrka zákonů

Tzv – Takzvaně

SMS – Esemeska

DC – Dílčí cíl

Úvod

Domácí násilí se dotýká mnoha životů. Ohrožuje nejen bezpečnost domova, ale působí i v celkovém společenském kontextu. Většinou je tato problematika zaměřena na ženy a děti jako oběti, ale je stále klíčové si připomínat, že domácí násilí se týká také mužů. Dle mého názoru je tato problematika opomíjena, měl by se na ni klást větší důraz, aby nedocházelo k riziku zvýšené problematiky násilí.

Tato bakalářská práce se snaží přiblížit téma domácího násilí na mužích a zdůraznit povědomí o této problematice. Definice cíle této práce je zjistit povědomí a názor veřejnosti na téma domácího násilí na mužích. První část bakalářské práce se věnuje právní úpravě, která je velmi důležitým prvkem pro řešení této problematiky. Důležité je také zmínit bližší definici pojmu domácího násilí a společně s tím přiblížit formy násilí, znaky, které mohou domácí násilí definovat a v neposlední řadě průběh domácího násilí, kterým si oběti musejí procházet.

Další důležitou kapitolou v této práci je specifikace rozdílu mezi obětí a agresorem. Nejprve je definován agresor v podobě ženy a poté oběť, muž. V poslední kapitole zmiňuji některé organizace, které jsou obětí domácího násilí k dispozici. V závěru je uveden kvantitativní výzkum spojený s domácím násilím na mužích. Zajímala jsem se o názory široké veřejnosti, které jsou s tímto tématem spojené, a snažila se zjistit povědomí veřejnosti na uvedené téma. Z tohoto důvodu jsem v této práci zvolila kvantitativní výzkum, který mi umožnil získat početné množství dat, z kterých jsem následně mohla v empirické části vycházet.

Téma této práce jsem zvolila dle mého přesvědčení, že právě tato problematika je velice často bagatelizována a opomíjena ve veřejném prostoru. Také je spojena hned s několika předsudky a stereotypy vůči mužům, kteří se obětí domácího násilí stali. Předsudky a stereotypy mohou zahrnovat například názor, že si za tuto nepříznivou životní situaci mohou muži sami. Nejsou dostatečně silní, průbojní a podobně.

1 Právní úprava domácího násilí

Tato kapitola se zaměřuje na právní předpisy, které se zabývají problematikou domácího násilí. Právní zajištění proti této problematice lze nalézt ve třech oblastech práva. Občanském, trestním a rodinném právu. (Králičková, 2011)

Domácí násilí je ukotveno v zákoně č. 135/2006 Sb., Zákon, kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím. S platností od 1.1. 2007. Zákon, který byl upraven na základě těchto změn byl například zákon č.273/2008 Sb., o Policii České republiky, která má významné dopady v institutu vykázání. (Zákon č. 135/2006 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím.)

1.1 Vykázání

Dle § 44-47 zákona č.273/2008 Sb., o Policii České republiky, je policie oprávněna k využití takzvaně (dále jen tzv.) institutu vykázání. Vykázání je opatření s preventivním účelem, které má za cíl ochránit osoby v ohrožení. Násilná osoba je policií vykázána po dobu 10 dnů s tím, že oběť má právo na prodloužení vykázání, v případě, že se jedná o domácí násilí. Toto předchází situaci, kterou posuzuje policie. K tomuto vyhodnocení by mohli být podstatné i informace, které se mohou získat od osob z okolí, jako jsou sousedi či příbuzní. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

Vykázaná osoba má poté nařízeno ihned opustit společné obydlí a vydat klíče policii. Před odchodem ze společného obydlí má právo vzít si věci, které mají sloužit k osobní potřebě či například důležité dokumenty. (Čech, 2011)

Dle Ševčíka, Špatenkové a kol., (2011) po vykázání násilné osoby ze společného obydlí, má policista ze zákona udělenou povinnost sdělit ohrožené osobě následující informace:

- možnosti existujících služeb v oblasti psychologické či sociální podpory pro oběti domácího násilí,
- následky, které vzniknou, jestliže vědomě sdělila nepravdivé údaje, které byly důvodem pro rozhodnutí vykázání,
- možnosti návrhu k vydání předběžného opatření. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

1.1.1 Předběžné opatření

Předběžná opatření jsou zahrnuta v zákoně č.141/1961 Sb., o trestním řízení soudním s účelem „*upravit postup orgánů činných v trestním řízení tak, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni.*“ (Zákon č.141/1961 Sb., O trestním řízení soudním, v platném znění § 1)

Předběžná opatření jsou ukotvena pod § 88b, a jsou určitou formou ochrany pro toho, kdo o vydání opatření požádá. Možnost tohoto opatření lze využít před samotným trestním stíháním a musí obsahovat skutečnost, že „*stane-li se další společné bydlení manželů v domě nebo bytě, v němž se nachází rodinná domácnost manželů, pro jednoho z nich nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí vůči manželovi nebo jinému, kdo v rodinné domácnosti manželů žije, může soud na návrh dotčeného manžela omezit, popřípadě i vyloučit na určenou dobu právo druhého manžela v domě nebo bytě bydlet.*“ Týká se i tzv. stalkingu. (Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, § 751)

Dle Svobody (2013:40) „*Předběžné opatření vytváří předpoklad pro účinnou ochranu subjektivních práv účastníka před soudem.*“

Existuje zde možnost prodloužení předběžného opatření před jeho vypršením, a to pomocí návrhu na prodloužení opatření dle § 40, který je součástí zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních. Tento zákon projednává a rozhoduje v oblasti právních věcí. Do tohoto zákona řadíme například § 492-496 či § 400-414, zejm. § 401-405 Předběžné řízení ve věci ochrany proti domácímu násilí. (Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, v platném znění, § 410 a násl.)

Součástí předběžného opatření je § 88c, který má za úkol definovat druhy předběžných opatření, které lze obviněnému uložit, jako například „*Zákaz styku s poškozeným, osobami jemu blízkými nebo s jinými osobami, zejména svědky (dále jen "zákaz styku s určitými osobami")* či *zákaz vstoupit do společného obydlí obývaného s poškozeným a jeho bezprostředního okolí a zdržovat se v takovém obydlí (dále jen "zákaz vstupu do obydlí").* (Zákon č. 141/1961 Sb., O trestním řízení soudním, v platném znění § 88c)

1.1.2 Občanské právo v kontextu domácího násilí

Do občanského práva z hlediska problematiky domácího násilí spadá jako první zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Zákoník byl přijat v roce 2012, s účinností 1. ledna 2014, kdy zohlednil i oblast problematiky domácího násilí. (Zákon č.89/2012 Sb., Občanský zákoník)

V tomto zákoně je ukotven § 751-753 se zněním následujícím: „*pokud se stane další společné bydlení manželů v domě nebo bytě, v němž se nachází jejich rodinná domácnost, pro jednoho z nich nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí vůči manželovi nebo jinému, kdo v rodinné domácnosti manželů žije, může soud na návrh dotčeného manžela omezit, popřípadě i vyloučit na určenou dobu právo druhého manžela v domě nebo bytě bydlet*“. (Zákon č.89/2012 Sb., Občanský zákoník, v platném znění § 751)

Dle občanského zákoníku toto ustanovení obsahuje definici možnosti zasáhnout proti osobě, která v domácnosti jedná agresivně a tímto jednáním naznačuje přítomnost domácího násilí. Právo, které je spojeno s bydlením ve společném obydlí je možné dle prodloužení opatření zrušit, a to po dobu šesti měsíců. Na základě další žaloby, která je ze závažných důvodů podaná, může soud rozhodnout znovu.

V občanském zákoníku lze najít také náhradu při újmě na přirozených právech člověka, která spadá pod § 2956-2968. V tomto případě je důvod náhrady uveden v § 2959 „*Při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. V obou případech pak platí, že nelze-li výši náhrady určit podle tam uvedených kritérií, stanoví se podle zásad slušnosti*.“ (Zákon č.89/2012 Sb., Občanský zákoník v platném znění § 2959)

K ochraně na přirozených právech člověka je určena Listina základních práv a svobod. Základní ustanovení lze najít v Hlavě druhé v oddílu prvním s názvem základní lidská práva a svobody. Zde je definice, se zněním následujícím: „*Každý má právo na život a nikdo nesmí být zbaven života*.“ (Ústavní zákon 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, dále jen Listina)

Článek číslo sedm má stanoveno, že: „*Nikdo nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu*.“ (Listina)

V článku s číslem deset má každý právo „*Aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno.*“ (Listina)

Z výše popsaných práv nám tedy vyplývá, že téma domácího násilí překračuje uvedená práva, které Listina základních práv a svobod obsahuje.

1.1.3 Trestní právo v kontextu domácího násilí

Ohledně domácího násilí patří trestní právo pod zákon č.40/2009 Sb., trestní zákoník. Tento zákoník je platný od 1.1.2010, s obsahem trestného činu spojeného s problematikou domácího násilí pod § 199 trestního zákoníku, tedy trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí. Tento trestný čin nám určuje že „*kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až čtyři léta.*“ (Zákon č.40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění § 199)

Z tohoto znění vyplývá, že se jedná o čin, ke kterému dochází zejména ve společné domácnosti, utajeně před vnějším okolím. V takovémto případě vzniká určitá závislost na agresorovi, která nedovolí ohrožené osobě či oběti z domácnosti odejít. (Kralíčková, 2011)

V trestním zákoníku najdeme také trestný čin týrání svěřené osoby pod § 198. V tomto trestném činu se nejedná pouze o dítě, ale také o seniora či osoby, které mají zdravotní handicap a jsou „svěřeny do péče“. Výše uvedený trestní čin pod § 199 nezahrnuje stejně jako § 198 nezletilou osobu, ani osobu zletilou, která je z důvodu nemoci či stáří odkázána na pomoc jiných osob. (Zákon č.40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění § 198)

Dalším trestním činem, který spadá do obsahu trestního zákoníku je § 337 Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. Tohoto trestného činu se pachatel dopustí tehdy, kdy nerespektuje nařízení soudu nebo Policie České republiky.

- S problematikou domácího násilí souvisí také tyto trestné činy:
- § 88d Zákaz styku s určitými osobami
- § 88e Zákaz vstupu do obydlí
- § 88o Důsledky neplnění uloženého předběžného opatření
- § 163 Trestní stíhání se souhlasem poškozeného (Bílý kruh bezpečí, právní úprava, 2009)

2 Charakteristika domácího násilí

Dle Čecha, 2011 je domácí násilí forma agrese, která se obvykle odehrává za zdi domova. Představa klidného domova jako bezpečného útočiště může domácí násilí obrátit na prostředí strachu, nejistoty a nesvobody. Bezpečné rodinné prostředí obvykle zahrnuje fyzický, emocionální a sociální aspekt. Když jsou tyto prvky narušeny, dochází tak k negativnímu ovlivnění celého rodinného prostředí. (Čírtková, 2020)

Je velice složité problematiku domácího násilí definovat, ale nepochybně je to nejnebezpečnější forma agresivního chování, která je ve společnosti tabuizována. (Bednářová, 2009)

Zvolená definice: *„Násilím obecně rozumíme zlé nakládání, tělesné útoky, pohrůžky obdobným chováním nebo jednáním, které působí újmu na fyzickém, sexuální nebo psychickém zdraví druhé osoby. Jde o agresi jedné osoby proti druhé (nebo jejich většímu počtu), jejímž cílem je ublížit, poškodit, poranit nebo zabít.“* (Voňková a Spoustová, 2008:13)

Dle Ševčíka, Špatenkové a kol (2011:21) je problematika domácího násilí považována za tabu. V *„dobrych rodinách se přece nic takového neděje“*.

V průběhu času se názory společnosti změnily. Jsme si schopni připustit, že i takové rodiny mohou být postiženy domácím násilím. Nejedná se pouze o fyzické násilí, ale také o výhrůžky či vulgární jednání, které spadá pod psychické týrání. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

Problematika domácího násilí Čírtková (2002) dle Buriánka (2006:13) tři charakteristické rysy:

1. *„soukromí jako místo, kde dochází k partnerskému násilí“*
2. *„opakování a postupný nárůst intenzity násilných incidentů“*
3. *„specifičnost příčin a kořenů domácího násilí.“*

Pokud se jedná o téma domácího násilí, jsou ve většině případech obětí převážně ženy. Tato skutečnost může být pro muže znepokojivá, mají strach, že se jim nedostane adekvátní pomoci či podpory. I když jsou mužské oběti menšinovou skupinou, jejich práva a potřeby jsou také důležité. (Buriánek, 2006)

Dle Conwayové (2007), by domácí násilí nemělo dělat mezi lidmi rozdíly. Nezáleží na etnicitě, věku či povolání.

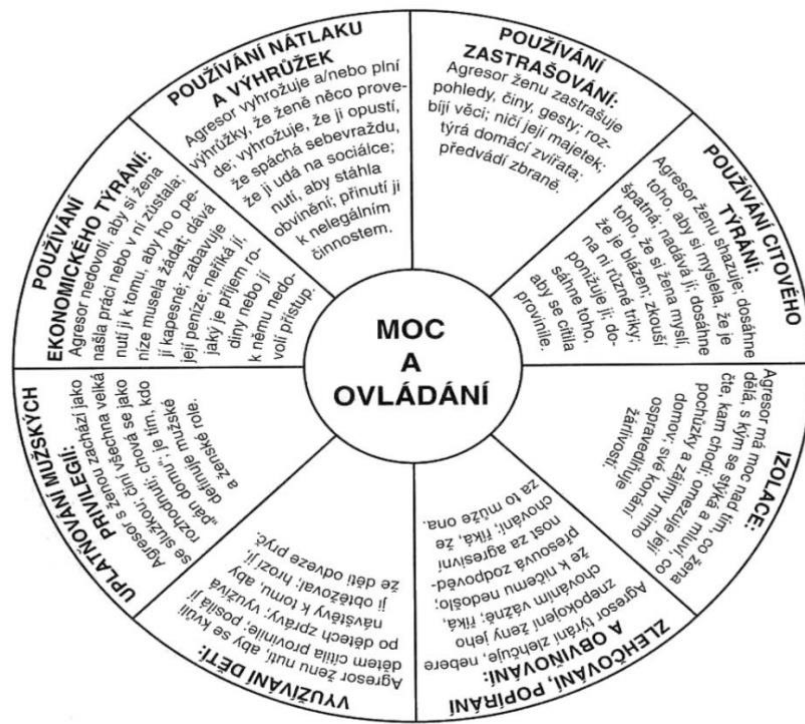
2.1 Formy domácího násilí

Domácí násilí má různé formy, které spolu úzce souvisí. Ve většině případech není využita pouze jedna forma násilí, ale jsou na sebe mnohdy navázány. Jde především o převzetí moci a kontroly nad druhou osobou. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

Jedním z počátečních forem násilí je:

1. **Psychické násilí** – je to jedna z nejčastějších forem domácího násilí, na které navazují další formy, které s násilím souvisí. (Kotková a kol., 2014). Psychické týrání nezanechá zjevné fyzické stopy, které zahrnují například popáleniny, podlitiny, fraktury a další. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)
Takovéto násilí zanechává v oběti pocit strachu, který souvisí se závislostí na pachateli. To způsobuje dlouhodobé následky na duševní zdraví oběti, do kterého zahrnujeme úzkosti či deprese. (Čech, 2011)
2. **Fyzické násilí** – je s největší pravděpodobností považováno za tu nejagresivnější formu domácího násilí. Jde o násilný akt agresora proti oběti pomocí fyzické síly nebo také její hrozby k vystrašení. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)
3. **Sexuální násilí** – jednou z definic je například nucení partnerky k různým sexuálním praktikám proti její vůli. To může způsobovat i fyzické napadení intimní části těla a zacházení s ní jako se sexuálním objektem. (Vargová a spol., 2008) Je důležité si uvědomit, že obětí sexuálního násilí může být i muž. Problematika sexuálního násilí je intimní, tudíž velmi citlivá. Z toho vyplývá, že je malá pravděpodobnost k úspěšnému empirickému zkoumání. (Ševčík, Špatenková, 2011)
4. **Sociální násilí** – jedná se především o manipulaci různými způsoby. Většinou se jde o využití dalších osob, které mají sloužit jako nátlak na oběť. Velmi častým jevem jsou zákazy kontaktu s rodinou, i přáteli. V těch nejvíce vypjatých situacích, jde i o tzv. izolaci. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

5. **Ekonomické násilí** – u tohoto druhu násilí jde o zamezení přístupu k financím. Jedná se o absolutní kontrolu agresora nad příjmy i výdaji. Do tohoto násilí spadá také zneužití hmotných věcí oběti, kdy jde například o zabavení automobilu, neoprávněné prodávání majetku bez souhlasu druhé osoby. (Ševčík, Špatenková, 2011)

Obr. 1 Moc a ovládání, Conway (2007)

Další existující a velmi častá forma násilí je stalking. Jedna z definic pro stalking je následující „je to obsesivní upnutí se známého nebo neznámého pachatele na určitou osobu, kterou pak obtěžuje systematicky a úporně projevy nevyžádané a nechtěné pozornosti.“ (Čírtková, 2008:53)

Pachatel se od oběti domáhá pozornosti, kontaktuje ji pomocí SMS nebo dopisů. Toto způsobuje „závažné narušování soukromí, osobní svobody a lidské důstojnosti oběti, v závažných případech poškození duševního a tělesného zdraví.“ (Čírtková, 2008:53) Stalking je považován za velmi rozšířenou problematiku dnešní doby. (Čírtková, 2014)

2.2 Znamky domácího násilí

Aby se jednalo o domácí násilí, musejí být obsaženy čtyři existující znamky. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

Aliance proti domácímu násilí (2006) vymezuje dle Ševčíka, Špatenkové a kol., (2011) tyto znamky:

- opakovatelnost a dlouhodobost,
- eskalace, kdy se situace stupňuje k psychickému ponižování, poté následují například fyzické útoky. Může to přejít až k závažným trestným činům, které ohrožují zdraví a život,
- určité rozdělení rolí osoby, která je ohrožená a osoby agresora. U domácího násilí není možné, aby nastala situace, kdy se ohrožená osoba obrátí do role agresora,
- definice posledního znamku je tzv. násilí za zavřenými dveřmi.

Pokud chybí jeden z těchto znamků, je pravděpodobná přítomnost jiné problematiky nežli domácího násilí. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

Dle Čírtkové (2002) podstatou identifikace domácího násilí je přítomnost všech výše uvedených znamků.

Čírtková (2002) tyto znamky vymezuje takto:

- násilí, které se objevuje ve společném obydlí a obsahuje například fyzické, psychické, sexuální, sociální či ekonomické násilí,
- následující znamky jsou rozdělené role, které se nemění. Role ohrožené osoby či oběti a násilná osoba tzv. agresor,
- incidenty, které jsou neustále opakující,
- stupňování násilí, které souvisí s intenzitou. Čírtková (2002) definuje eskalaci jako rizikový faktor nežli jako znamk násilí.

2.3 Průběh domácího násilí

Dle Úlehlové (2009) má domácí násilí své cykly a opakující se fáze. Tyto fáze začínají nejprve slovní agresí, která se postupně mění k násilí fyzickému. Takovéto chování je střídáno s obdobím, které se nazývá období klidu. Právě jedním z cílů agresora je vytvořit natolik silné pouto, které nedovolí oběti ani samotnému agresorovi ze vztahu odejít. (Vargová a spol., 2011)

To může mít za následek skutečnost, že převážně všechny oběti domácího násilí setrvávají v násilném vztahu dlouhodobě. (Vargová a spol., 2011)

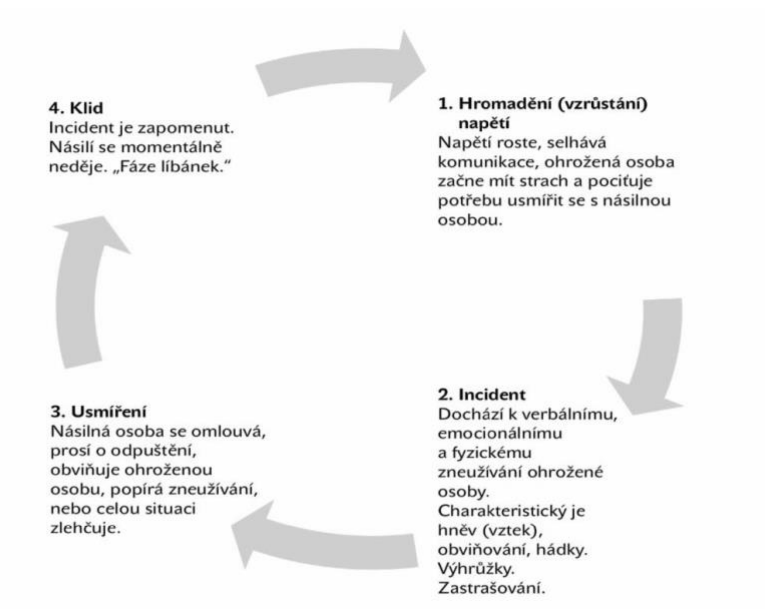
2.3.1 Cyklus násilí a jeho fáze

Napětí v domácnosti se vyskytuje v první fázi, to začíná být agresor nervózní, z ničeho nic vyvolává v oběti nejistotu, která je úzce spojená se strachem, který může oběť vůči agresorovi pociťovat. (Vargová a spol., 2011)

Oběť se snaží předejít situaci konfliktu, je submisivní. To je důvod vyhovění ve všem, co si agresor přeje. Také na sebe bere zodpovědnost za to, jak se agresor cítí. Příkladem je *„neuvařila jsem tak dobře, je pochopitelné, že se naštvál. Měla jsem to zvládnout lépe.“* (Kotková, 2014:18)

Druhá fáze se nazývá násilí. Zahrnuje kromě psychického týrání i fyzické násilí, kdy se agresor snažil upevnit kontrolu nad ohroženou osobou. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011) Tato fáze je krátkodobá, jedná se o pár minut až několik hodin, kdy násilí stoupá. Takovéto chování má za následek zjevné zranění či smrt. (Vargová a spol., 2011)

Poslední třetí fáze obsahuje usmiřování, jde o tzv. období „líbánek“. Situace je relativně klidná, agresor se za své činy oběti omlouvá. Projevuje lítost a slibuje, že se nic takového už nebude opakovat. Oběť uvěří, že agresor svého chování lituje a dá mu šanci. Tato fáze se stane časem kratší, postupem mizí a převládá fáze narůstání napětí. (Kotková, 2014)

Obr. 2 Cyklus domácího násilí, Ševčík, Špatenková (2011)

Při opakovatelnosti tohoto cyklu násilí ohrožená osoba projevuje únavu, vyčerpanost a také zmatenost z celé situace. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

3 Specifikace aktérů domácího násilí

Aktéry domácího násilí mohou být osoby násilné, osoby ohrožené či děti. V některých případech i jiní členové domácnosti, jakožto v roli svědka. (Kotková, 2014) Dle Ševčíka, Špatenkové a kol., (2011) je velice obtížné najít vysvětlení k tomu, proč se někteří lidé chovají násilně a druzí ne. Z nejčastějších důvodů jsou vysvětlovány takto:

- **těžký stres spolu se stresovými okolnostmi:** U takové stresové situace se jedná především o finanční problémy spojené s dluhy, nezaměstnaností, vážnou nehodou a mnoho dalších,
- **frustrace:** Pravděpodobnost vzniku frustrace může být z důvodu určitého stereotypu v životě, nespokojenosti v oblasti rodinného či pracovního života. To může mít za následek hněv, který se následně změní ve formu agrese,
- **vzory chování:** V tomto případě se jedná o následek násilného prostředí, ve kterém agresor vyrůstal. Agresor si z tohoto prostředí vezme příklad, z kterého je přesvědčen, že pomocí násilného chování se dá vyřešit mnoho problémů,
- **drogy a alkohol:** Mnohdy představují určitou výmluvu pro agresi u násilné osoby. „*On za to nemůže, on byl úplně opilý, vůbec o sobě nevěděl.*“ (Ševčík, Špatenková a kol., 2011).

Jako poslední z mnoha dalších je uvedena dle Čírtkové (2008), poruchy osobnosti. Čírtková (2014:44) uvádí, že „*v souborech násilníků evidovaných oficiálně (soudně) nebo viktimologicky (na základě výzkumů obětí domácího násilí) bylo v mnoha dalších studiích zjištěno vysoké procento výskytu poruch osobnosti, jejichž symptomy vykazovalo až 80 % násilníků zkoumaného vzorku.*“

Všechny výše uvedené důvody souvisí s tolerancí vůči násilí ze strany společnosti. Tato tolerance může být jedna z příčin násilí v této společnosti a úzce souvisí s přesvědčením o tom, ať si doma dělá každý, co chce. (Voňková, Huňková, 2004)

3.1 Agresor žena

V této kapitole se věnuji násilné osobě, která představuje agresora ženu. Ženy v roli agresora dokážou být velmi kruté a agresivní. Nejčastěji jsou spojovány s oblastí partnerského násilí. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

Dle Čírtkové (2020) jsou ženy jako násilné osoby poznamenány svým dětstvím, kdy jejich matky jednaly vůči otcům násilně. Dalším z důvodů násilného chování dle Čírtkové (2020) je trauma z dětství, kterému předcházelo fyzické trestání, psychické či sexuální zneužívání.

Ženy bývají emotivnější nežli muži, to má za následek schopnost umět se vcítit do druhé osoby a odhalit slabší místa a následně těchto míst využít. (Čech, 2011)

3.1.1 Způsoby, kterými žena týrá partnera

V takovéto situaci je předvídatelné, že v případě týrání partnera jde především o psychické týrání. Nejvíce jsou využívány poznámky vůči partnerovi typu „jsi ubožák“ či „ty nejsi žádný chlap“ a podobně. V některých případech je také zahrnuto i fyzické týrání, které vůči mužům není tak časté jako vůči ženám. (Čech, 2011)

Jako dalším způsobem, který je ze strany ženy využíván je tzv. finanční a potravinový teror. Žena si v tomto případě rozhoduje o financích zcela sama, což způsobuje závislost oběti na agresorovi. Potravinový teror představuje záměrné vaření jídla, na které má muž alergii. Oběť tedy zůstává o hladu. (Čech, 2011)

Ženy jsou schopné využít i fyzického násilí, které vůči mužům není tak časté. Ze strany ženy nemá tato forma násilí takovou intenzitu, což znamená, že na první pohled není zřejmé. Jde především o podlitiny či kousání na místech těla, která nejsou na první pohled viditelná. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

Dle Ševčíka, Špatenkové a kol., (2011) existují u žen dvě roviny agresivního chování

1. **Ženy, které se brání v sebeobraně** - Toto je typický znak “ženského“ násilí, naopak “mužské“ násilí identifikuje zvýšení intenzity.
2. **Ženy, které svého partnera (jako násilnou osobu) zabijí** – Zde můžeme říct, že ženské oběti jsou už natolik zoufalé, že hledají kterékoli východisko ze své nepříznivé životní situace. Jedná se především o dlouhodobé týrání či zneužívání.

O'Leary (1989) cit. dle Špatenkové (2011) statistiky poukázaly na 44 % žen, které před uzavřením manželství proti svému partnerovi používaly násilí, ať už psychické tak i fyzické. Ve společnosti je stále představa ženy jako násilné osoby nezvyklá. Násilí se projevuje k partnerovi, ke svému dítěti i rodičům. (Špatenková, 2011)

3.2 Muži jako oběti domácího násilí

Nezbytností je, abychom si uvědomili, že obětí domácího násilí nejsou pouze ženy či děti, jsou to také muži. Statisticky je počet týraných žen a dětí vyšší nežli počet mužských obětí. Tato skutečnost neznamená, že problematika domácího násilí na mužích není důležitým tématem a nemělo by se opomíjet. (Čech, 2011)

Existuje větší pravděpodobnost, že budou týráni hlavně postarší či invalidní muži. Pokud se muž stane obětí domácího násilí, jedná se zejména o kontext násilí v partnerském vztahu. (Špatenková, 2011)

Dle Čecha (2011) jsou příčiny, které mají za následek negativního chování vůči druhé osobě v partnerském vztahu následující:

- zvýšená emancipace žen,
- rozdílný tradiční model partnerských vztahů,
- neuspokojený sexuální život.

Mezi další příčiny spojené s tímto tématem je například pasivita ve vztahu k násilné osobě nebo submisivita, která se v tomto případě dá definovat na „hodný až blbý“. Dle Kolektivu autorů Českého svazu žen (2016) jsou muži jako oběti především specifické tím, že nepoznají nepříznivou situaci, ve které se nacházejí. Velice často těmto situacím nepřikládají důraz. U mužů v takovéto nepříznivé životní situaci hraje velkou roli stud a nechtěnost se někomu svěřit. To může zapříčinit fakt, že tato situace je doprovázena předsudky a mýty o domácím násilí.

Obecně mají muži tendenci ustupovat od vzniklých problémů což může být následkem ztráty důstojnosti. Muži poté nedokáží partnerku opustit a jediné východisko z této situace vidí u alkoholu či drog. (Čech, 2011)

Nejvíce zmiňovanými důvody, proč se muži rozhodnou neoznámit skutečnost, že se stali obětí domácího násilí jsou:

- muž se za oběť nepovažuje,
- nevnímá nevhodné chování ze strany své partnerky,
- uvědomuje si závažnost situace, ale cítí stud,
- nechce být sám považován za násilníka, má strach, že mu nikdo nebude věřit,
- má strach z názoru veřejnosti, svého blízkého okolí. (Čech, 2011)

Těmto mužům, kteří se stali oběťmi domácího násilí, by měla být poskytnuta opora a citlivé zacházení, důvodem je viditelné psychické trauma oběti. Bohužel ve většině případů nemají muži tendenci vyhledat službu, která by jim v této nepříznivé situaci mohla pomoci, někteří dokonce nepřijmou službu ani, když jim je doporučena. Jestliže přijali podporu a pomoc služby, bylo to z důvodu spíše právní pomoci, praktického poradenství či zajištění následného bydlení. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

Skutečnost existujících mýtů o domácím násilí páchaném na mužích ve společnosti může vést k tomu, že muži odmítají hledat odbornou pomoc a nepříznivou životní situaci napravit. (Čírtková, 2014)

Buriánek (2006:31-32) popisuje následující mýty:

- „*Kdyby to bylo skutečně tak hrozné, odešel by.*“ Pro oběť je velmi složité z takovéto situace odejít. Oběť si přestane uvědomovat, co vše se může stát a ztrácí přehled o tom, co je pro ni nebezpečné.
- „*Muž je silnější, proto nemůže být fyzicky napaden ženou.*“
- „*Ženy se dopouštějí násilí v sebeobraně.*“ Právě toto tvrzení může mít následek strach z označení muže jako agresora ne jako případnou oběť.
- „*Jen úplný slaboch zažívá násilí ve vztahu.*“ Oběti se snaží ve vztahu nadále zůstat, využívají úsilí k tomu, aby byl vztah funkční.

Jako problematiku v tomto tématu považují skutečnost, že se o mužích jako obětech domácího násilí nemluví dostatečně.

4 Organizace pomáhající obětem

Pomoc obětem, které se v nepříznivé situaci ocitnou by měla být následující:

1. Materiální pomoc – obětem primárně zajistit bezpečné prostředí a také stabilizovat finanční prostředky
2. Psychická podpora – která má formu doprovázení či poradenských služeb
3. Právní pomoc – Tato sféra má napomoci v oblasti socio – právního poradenství, s čímž souvisí opatrovnictví dětí. (Ševčík, Špatenková, a kol., 2011)

Existuje několik organizací, které nabízejí výše uvedenou pomoc. Nejznámější organizace je Bílý kruh bezpečí, který je současně i nejrozšířenější pomocí. S touto problematikou jsou spojeny i intervenční centra, krizová centra, linky důvěry a podobně. (Bednářová, 2009)

4.1 Bílý kruh bezpečí

Tato organizace vznikla v roce 1991 a v dnešní době je považována za největší organizaci pro oběti domácího násilí. „*Bílý kruh bezpečí je v Registru poskytovatelů Ministerstva práce a sociálních věcí dle zákona č.108/2006 Sb. a v Registru poskytovatelů pomoci obětem trestných činů Ministerstva spravedlnosti dle zákona č.45/2013 Sb.*“ (Bílý kruh bezpečí, domácí násilí, 2009)

Bílý kruh bezpečí je bezplatná a odborná pomoc, která je poskytována při osobním kontaktu i přes krizové linky. Pomoc poskytují sociální pracovníci, právníci a psychologové. (Čech, 2011)

Pobočky, které organizace nabízí jsou po celé České republice, například: Pardubice, Plzeň, Olomouc či v hlavním městě Praha. (Bílý kruh bezpečí, domácí násilí, 2009)

4.2 Intervenční centra

V České republice tyto centra působí od roku 2007, dle zákona č.108/2006 Sb., o sociálních službách. Intervenční centra mají za cíl pomoci osobám, které se vyskytli v nepříznivé životní situaci, ohrožené domácím násilím nebo které se stali obětí domácího násilí. Cílem je vyřešit jejich akutní nepříznivou situaci a usnadnit jim návrat do normálního života. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

Intervenční centra mají ambulantní služby, přímo v prostředí samotného intervenčního centra, tak i terénní či pobytové služby, které se poskytují ve výjimečných případech. Terénní služby jsou poskytnuty v případě, že je oběť hospitalizována, handicapována nebo je stále ve společném obydlí s agresorem. (Buriánek, 2014)

Obětem domácího násilí se poskytuje především psychologická a také individuální sociálně – právní pomoc. V této sociálně – právní pomoci nalezneme poradenství či krizovou intervenci. (Kotková, 2014)

Dle Ševčíka, Špatenkové a kol., (2011) se první kontakt nejčastěji uskuteční telefonicky po předešlém vykázání Policie ČR. Intervenční centrum oběť následně kontaktuje, vysvětlí postup, základní podmínky poskytování služby a v neposlední řadě nabídne využití služeb společně s termínem osobní návštěvy. Může se stát, že oběť neprojeví o schůzku zájem a nepřestane věřit v napravení agresora čímž odmítne pomoc, která jí je nabídnuta.

Toto pro pracovníky intervenčního centra znamená respektování rozhodnutí a nabídnutí možnosti kontaktovat centrum případně v budoucnu. Pokud je však první kontakt navázán úspěšně, jsou poté podrobněji vysvětleny pravidla, mezi která patří například tyto:

- Služby, které jsou v intervenčním centru poskytnuty jsou bezplatné
- Délka spolupráce je určena dle závažnosti, určuje ji pracovník po domluvě s uživatelem služby
- Od uživatele je předpokládán aktivní přístup k řešení jeho vzniklé nepříznivé situace
- Uzavření ústní smlouvy o poskytování služby, kdy je možné v průběhu smlouvy dle potřeb změnit
- Délka jedné konzultace činí 50–60 minut (Ševčík, Špatenková a kol., 2011)

V neposlední řadě je pro intervenční centra podstatná spolupráce s dalšími intervenčními centry. Dalším důležitým subjektem pro spolupráce je Policie ČR nebo také orgány sociálně – právní ochrany dětí. (Voňková, Huňková, 2004)

4.3 Linky důvěry

Tyto linky nám poskytují telefonickou pomoc, která je dle §55 zák. č. 108/2006Sb., o sociálních službách. Tato služba je zcela anonymní, za účelem pomoci ve vážných případech. Podstatná informace je, že tato linka je bezplatná a funguje nonstop, což je považováno za velký benefit. Nejznámější linka důvěry je DONA, která nabízí poradenskou službu, pomocí telefonické linky osobám, které jsou ohroženy domácím násilím. (Čírtková, 2020)

Linky důvěry jsou důležité také pro poskytnutí informací o kontaktech na následné organizace, které mohou případné oběti pomoci. (Linky důvěry, online, 2024)

5 Empirická část

5.1 Metodika výzkumu

Pro tuto část bakalářské práce jsem zvolila metodu kvantitativního výzkumu, která umožňuje rychlé a efektivní získání dat od respondentů, která byla následně porovnána.

Cílem tohoto výzkumu bylo zjistit, jaké povědomí a názor má veřejnost na problematiku domácího násilí na mužích.

Této metody se zúčastnilo 79 respondentů, 47 žen a 32 mužů. Dotazník byl vytvořen přes web survio.cz, a jeho vyplnění bylo možné ve dnech od 1.3. 2024 do 4.3. 2024. Dotazníky nebyly zaslány cíleně do intervenčních center či jiných organizací, naopak byly pro širokou veřejnost obecně. Odkaz na dotazník byl pro respondenty vyvěšen na sociálních sítích.

Dotazník je anonymní, obsahující 13 otázek, otevřených i uzavřených. K tomu, aby byly otázky správně formulovány k hlavnímu cíli této práce, jsou níže uvedeny čtyři dílčí cíle, které napomohli k vytvoření samotných otázek v dotazníku.

1. Zjistit, jak lidé vnímají pojem domácí násilí, jaké formy domácího násilí mohou být páchany na mužích a jejich následky na oběť.
2. Zjistit, zda společnost vnímá muže v problematice domácího násilí také jako případnou oběť a zda společnost považuje muže, který se stal obětí domácího násilí za slabého.
3. Zjistit, zda je problematika domácího násilí páchané na mužích tématem ve společnosti a zda mají respondenti ve svém okolí muže, který je obětí domácího násilí.
4. Zjistit, zda si společnost myslí, že oběťmi domácího násilí se muži stávají častěji nežli ženy a případně na koho by se měli obrátit.

První otázky v dotazníku slouží především k identifikaci respondentů, následující otevřené otázky, jsou zaměřeny na pojem domácího násilí, následky násilí vůči mužům, předsudky spojené s mužskými oběťmi a také opatření, která by měl muž učinit, jestliže se stal obětí domácího násilí. Následujících šest otázek jsou ve formě uzavřených otázek s možností výběru odpovědi.

Níže je vytvořena transformační tabulka, která měla napomoci k formulaci otázek, které jsou uvedeny v dotazníku tak, aby byl zachován cíl této práce.

<p>Hlavní cíl = Zjistit povědomí a názor veřejnosti na téma domácího násilí na mužích</p> <p>DC 1: Zjistit, jak lidé vnímají pojem domácí násilí, jaké formy domácího násilí mohou být páchany na mužích a jejich následky na oběť.</p> <p>DC 2: Zjistit, zda společnost vnímá muže v problematice domácího násilí také jako případnou oběť a zda společnost považuje muže, který se stal obětí domácího násilí za slabého.</p> <p>DC 3: Zjistit, zda je problematika domácího násilí páchané na mužích tématem ve společnosti a zda mají respondenti ve svém okolí muže, který je obětí domácího násilí.</p> <p>DC 4: Zjistit, zda si společnost myslí, že oběťmi domácího násilí se muži stávají častěji nežli ženy a případně na koho by se měli obrátit.</p>	
Dílčí cíle	Tazatelské otázky
<p>DC 1: Zjistit, jak lidé vnímají pojem domácí násilí, jaké formy domácího násilí mohou být na mužích páchany a jejich následky na oběť.</p>	<p>4. Co si představíte pod pojmem domácího násilí?</p> <p>7. S jakou formou násilí se dle Vašeho názoru muži setkávají?</p> <p>8. Jaké jsou dle Vás následky domácího násilí, které je pácháno na mužích?</p>
<p>DC 2: Zjistit, zda společnost vnímá muže v problematice domácího násilí také jako případnou oběť a zda společnost považuje muže, který se stal obětí domácího násilí za slabého</p>	<p>5. Myslíte si, že oběťmi domácího násilí mohou být i muži?</p> <p>10. Máte nějaké předsudky o muži, který se stal obětí domácího násilí? Pokud ano, jaké?</p> <p>11. Myslíte si, že je obtížnější dokázat, že i muži mohou být oběťmi domácího násilí?</p>

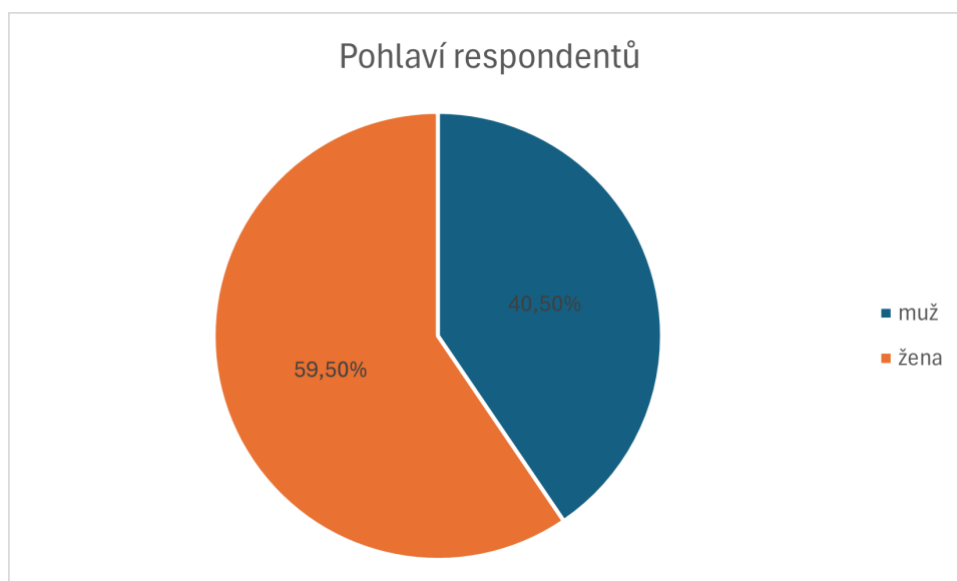
<p>DC 3: Zjistit, zda je problematika domácího násilí páchané na mužích tématem ve společnosti a zda mají respondenti ve svém okolí muže, který je obětí domácího násilí.</p>	<p>6. Je dle Vás domácí násilí na mužích aktuální téma v České republice?</p> <p>9. Máte ve svém blízkém okolí muže, u kterého se domníváte, že je obětí domácího násilí?</p>
<p>DC 4: Zjistit, zda si společnost myslí, že obětmi domácího násilí se muži stávají častěji nežli ženy a případně na koho by se měli obrátit.</p>	<p>12. Stávají se dle Vás muži obětmi domácího násilí častěji nežli ženy?</p> <p>13. Co by dle Vás měl udělat muž, jestliže se stal obětí domácího násilí?</p>

Tabulka 1: Transformační tabulka, vlastní zpracování (2024)

Otázka č. 1 – Jakého jste pohlaví?

Pohlaví respondentů		
Odpověď	Počet	%
Muž	32	40,5 %
Žena	47	59,5 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 2: Pohlaví respondentů, vlastní zpracování (2024)

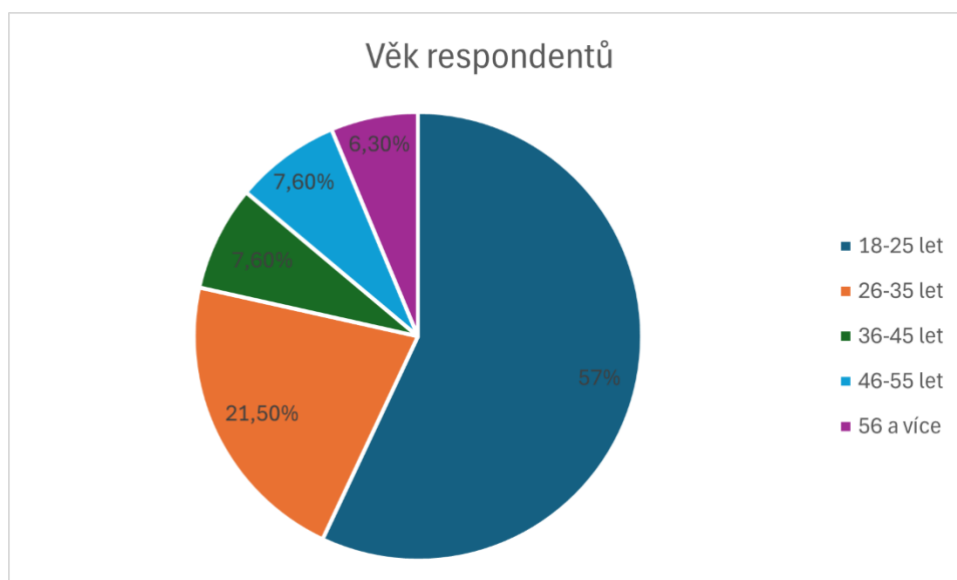
Graf 1 Pohlaví respondentů, vlastní zpracování (2024)

Tato otázka se zajímala o pohlaví respondentů, kteří se kvantitativního výzkumu zúčastnili. Většinu respondentů tvořily ženy a to v 59,5 % druhou půlku tvořili muži, kteří byli ve 40,5 %. Větší náhled na domácí násilí tedy poskytnou v odpovědích ženy.

Otázka č. 2 – Kolik je Vám let?

Věk respondentů		
Odpověď	Počet	%
18-25 let	45	57 %
26-35 let	17	21,5 %
36-45 let	6	7,6 %
46-55 let	6	7,6 %
56 a více	5	6,3 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 3: Věk respondentů, vlastní zpracování (2024)

Graf 2: Věk respondentů, vlastní zpracování (2024)

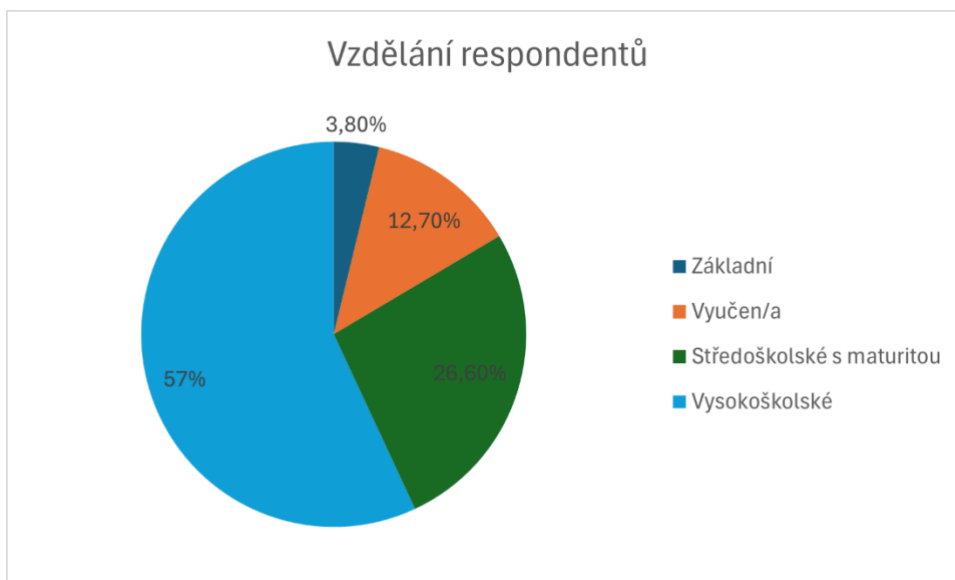
Graf zobrazuje věkové rozmezí respondentů, s tím, že většina se pohybuje v rozmezí od 18 let do 25 let a to v 57 %. S větším rozdílem je následně 26 let až 35 let, které tvoří 21,5 %. Poměrně ve stejném počtu jsou poslední tři věková rozmezí respondentů 36 let až 45 let a 46 let do 55 let v 7,6 %. Nejmenší početnou věkovou skupinou jsou respondenti, kteří se pohybují od 56 a více. Ti činí 6,3 %.

Tento graf by mohl napovědět fakt, že do dotazníkového šetření se zapojila mladší generace lidí, tudíž předpokládám, že mají nějaké povědomí o domácím násilí na mužích.

Otázka č. 3 – Jaké je Vaše nejvýše dosažené vzdělání?

Vzdělání respondentů		
Odpověď	Počet	%
Základní	3	3,8 %
Vyučen/a	10	12,7 %
Středoškolské s maturitou	21	26,6 %
Vysokoškolské	45	57 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 4: Vzdělání respondentů, vlastní zpracování (2024)

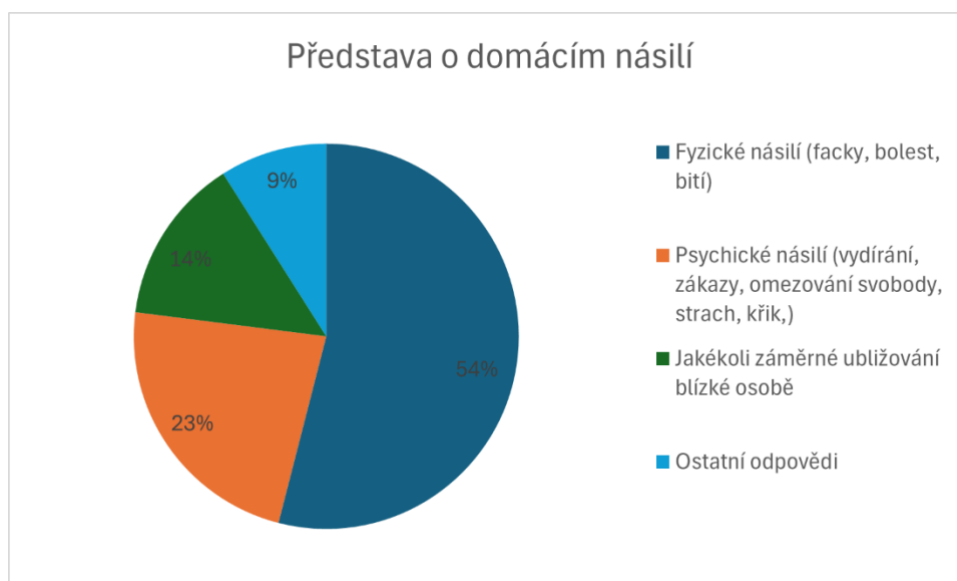
Graf 3 Vzdělání respondentů, vlastní zpracování (2024)

Otázka č. 3. se zabývá vzděláním respondentů. Můžeme zde vidět, že největší část tvoří respondenti, kteří mají vysokoškolské vzdělání a to 57 %. Druhou nejpočetnější skupinou jsou ti, kteří mají středoškolské vzdělání s maturitou a to ve 26,6 %. Respondenti, kteří mají vyučení nebo základní vzdělání dělí pouhých 8,9 %.

Otázka č. 4 – Co si představíte pod pojmem domácího násilí?

Představa o domácím násilí		
Odpověď	Počet	%
Fyzické násilí (facky, bolest, bití)	43	54 %
Psychické násilí (vydírání, zákazy, omezování svobody, strach, křik)	18	23 %
Jakékoli záměrné ubližování blízké osobě	11	14 %
Ostatní odpovědi	7	9 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 5: Představa o domácím násilí, vlastní zpracování (2024)

Graf 4: Představa o domácím násilí, vlastní zpracování (2024)

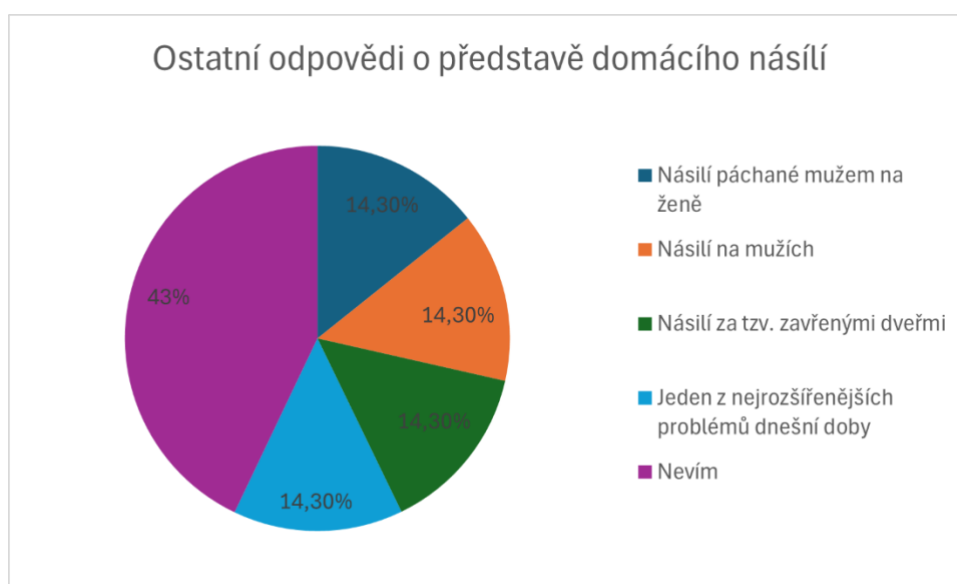
Z tohoto grafu lze usoudit, že fyzické násilí je dle společnosti vnímáno jako nejčastější forma domácího násilí, která tvoří 54 %. Jako další představou o domácím násilí se jeví psychické násilí 23 %, které zahrnuje řadu aspektů, která respondenti v otevřené otázce vyjmenovali. Je to například omezování svobody, zákazy, křik či vydírání, které je následně spojované se strachem z pachatele.

Jako další největší procentní výsledek se ukazuje jakékoli záměrné ubližování blízké osobě. Odpovědi byli jednoznačné, nijak blíže specifikované. Jedná se tedy o všechny existující formy domácího násilí. Tuto odpověď napsalo 14 % respondentů.

Poslední částí grafu jsou ostatní odpovědi, které byly specifické a s nízkým počtem 9 %. Proto jsem zvolila další graf, který se nachází níže.

Ostatní odpovědi o představě domácího násilí		
Odpověď	Počet	%
Násilí páchané mužem na ženě	1	14,3 %
Násilí na mužích	1	14,3 %
Násilí za tzv. zavřenými dveřmi	1	14,3 %
Jeden z nejrozšířenějších problémů dnešní doby	1	14,3 %
Nevím	3	43 %
Celkem	7	100 %

Tabulka 6: Ostatní odpovědi o představě domácího násilí, vlastní zpracování (2024)

Graf 5: Ostatní odpovědi o představě domácího násilí, vlastní zpracování (2024)

Tento graf je určený pro blíže definované odpovědi o představě domácího násilí. Nejvíce zde převažuje odpověď nevíme ze 43 %. Těžko říct, zda si respondenti nedokážou

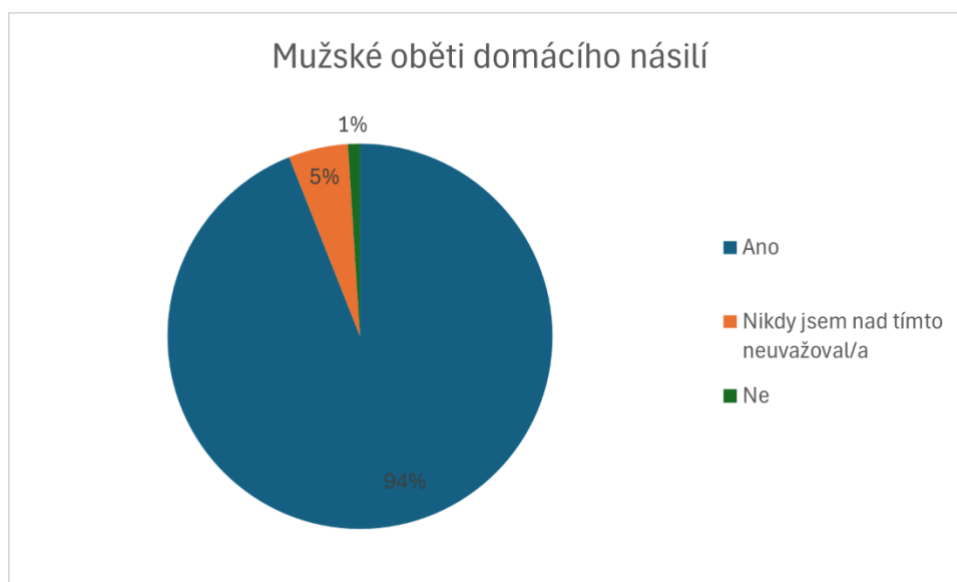
pod pojmem domácího násilí nic představit nebo zda se nechtěli zabývat otevřenou otázkou.

Zbylé otázky tvoří odpovědi po 14,3 %. Jde o představu násilí páchané mužem na ženě, násilí na mužích, násilí tzv. za zavřenými dveřmi. Tyto odpovědi bychom mohli zařadit pod následující představu o domácím násilí: Je to jeden z nejrozšířenějších problémů dnešní doby.

Otázka č. 5 – Myslíte si, že oběťmi domácího násilí mohou být muži?

Mužské oběti domácího násilí		
Odpověď	Počet	%
Ano	74	94 %
Nikdy jsem nad tímto neuvažoval/a	4	5 %
Ne	1	1 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 7: Mužské oběti domácího násilí, vlastní zpracování (2024)

Graf 6: Oběti muži, vlastní zpracování (2024)

Tento graf by nám měl přiblížit náhled společnosti na domácí násilí na mužích. Respondenti odpovídali především, že muže, jako oběť domácího násilí vnímají

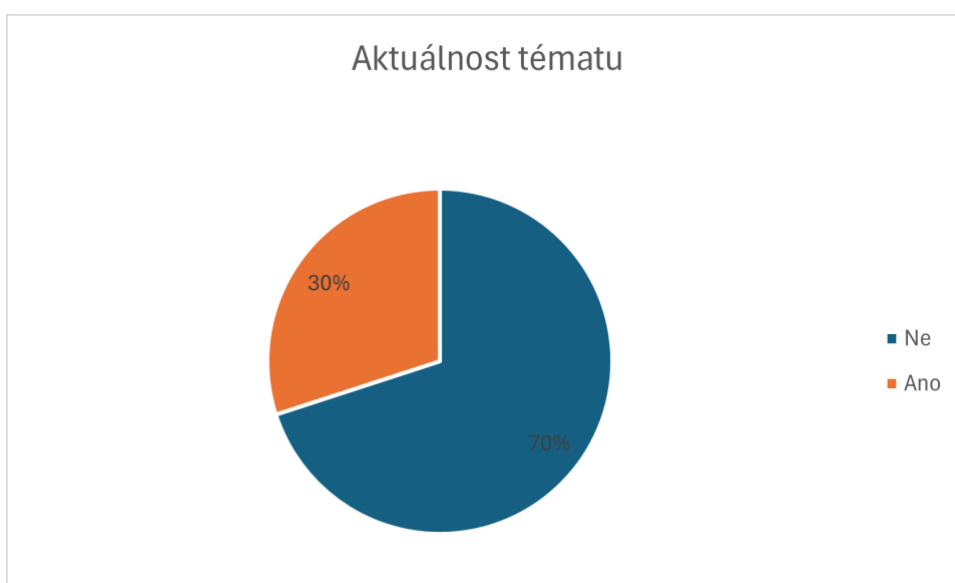
a to v 94 %. Menší podíl respondentů složený z 5 % nad tímto nikdy neuvažoval a jako poslední 1 % se domnívá, že muži nemohou být oběťmi domácího násilí.

Tyto výsledky jsou převážně v pozitivním směru, jelikož nám ukazují, že většina respondentů je otevřená problematice mužům, jako obětem domácího násilí.

Otázka č. 6. – Je dle Vás domácí násilí na mužích aktuální téma v České republice?

Aktuálnost tématu		
Odpověď	Počet	%
Ne	55	70 %
Ano	24	30 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 8: Aktuálnost tématu, vlastní zpracování

Graf 7: Aktuálnost tématu, vlastní zpracování (2024)

Tato otázka směřuje k aktuálnosti problematiky domácího násilí, které je páčáno na mužích. V otázce měli respondenti na výběr z odpovědi, zda jsou seznámeni s problematikou domácího násilí či nikoli. Přičemž ze 70 % se respondenti domnívají, že téma není aktuální a zbylých 30 % se přiklání k názoru aktuálnosti.

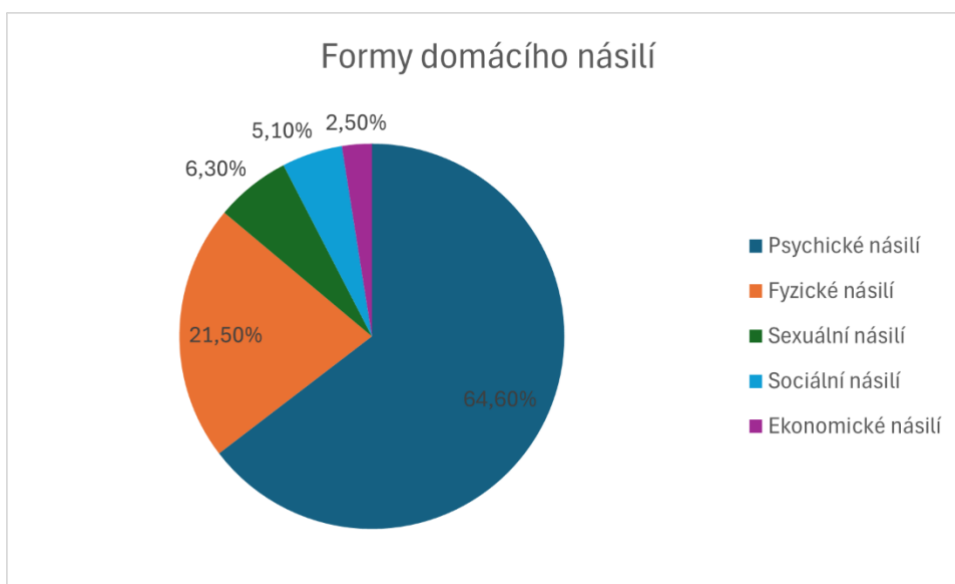
Znamená to tedy, že téma dle většiny aktuální není, nemluví se o tom natolik, aby se tato problematika dostala do povědomí celé společnosti.

Tyto výsledky mohou mít za následek špatnou informovanost o oblast domácího násilí na mužích, tudíž vytváření podpory předsudků či stereotypů vůči mužům jako obětem.

Otázka č. 7–S jakou formou násilí se dle Vašeho názoru muži nejčastěji setkávají?

Formy domácího násilí		
Odpověď	Počet	%
Psychické násilí	51	64,6 %
Fyzické násilí	17	21,5 %
Sexuální násilí	5	6,3 %
Sociální násilí	4	5,1 %
Ekonomické násilí	2	2,5 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 9: Formy domácího násilí, vlastní zpracování (2024)

Graf 8: Formy domácího násilí, vlastní zpracování (2024)

Zde měli respondenti na výběr z více odpovědí. V otázce se jedná o formy násilí, s kterými se muži nejčastěji setkávají. Jak můžeme vidět, většina respondentů vybrala odpověď psychické násilí v 64,6 %. Hned za touto většinou se nám pohybuje na poměrně nižším žebříčku fyzické násilí 21,5 % a sexuální násilí 6,3 %. Jako poslední možnosti respondenti volili sociální násilí a to v 5,1 % či ekonomické násilí v 2,5 %.

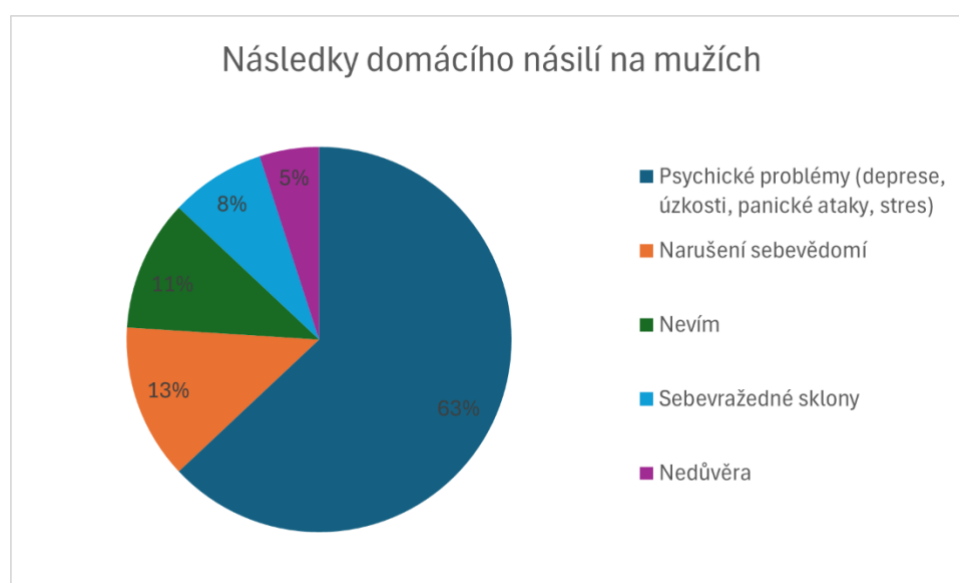
Výsledky nám ukazují, že respondenti, kteří v otázce č. 4. o představě domácího násilí napsali odpověď fyzické násilí, tak naopak v této otázce ohledně forem násilí využívaných na mužských obětech volili z většiny psychické násilí.

Celkově nám graf ukazuje, že psychické násilí je nejvíce spojováno s mužskými oběťmi domácího násilí.

Otázka č. 8 – Jaké dle Vás existují následky domácího násilí, které je páčáno na mužích?

Následky domácího násilí na mužích		
Odpověď	Počet	%
Psychické problémy (deprese, úzkosti, panické ataky, stres)	50	63 %
Narušení sebevědomí	10	13 %
Nevím	9	11 %
Sebevražedné sklony	6	8 %
Nedůvěra	4	5 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 10: Následky domácího násilí na mužích, vlastní zpracování (2024)

Graf 9: Následky domácího násilí na mužích, vlastní zpracování (2024)

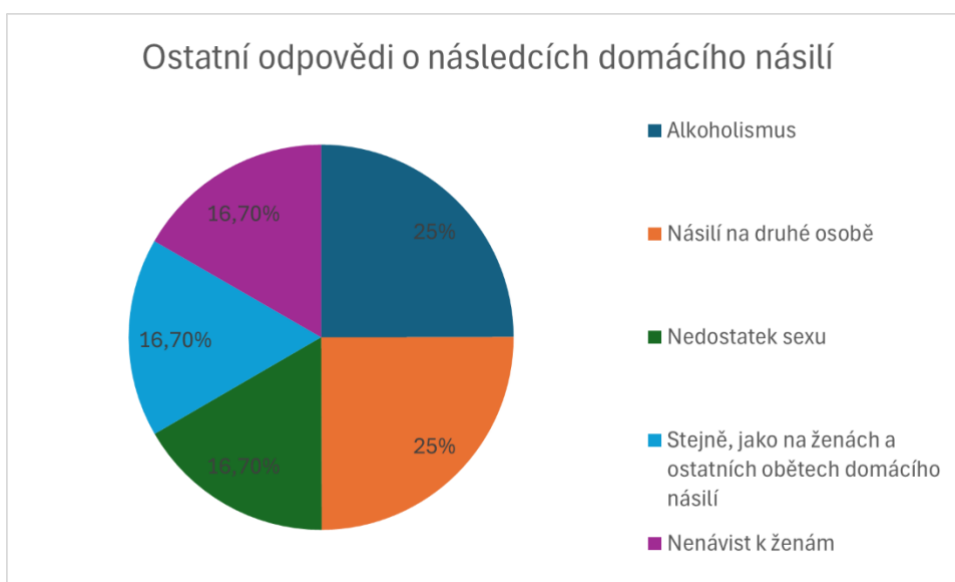
Graf č. 9. nám ukazuje následující výsledky: Nejčastěji jde o psychické traumata oběti v 63 %, které mohou vyvolat depresi, stres, úzkosti či panické ataky.

Druhá početná skupina respondentů v 13 % si myslí, že důsledkem domácího násilí může být narušení sebevědomí. Naopak 11 % respondentů nemá žádnou představu o následcích, které mohou oběť postihnout. V posledním žebříčku tohoto grafu se nachází 8 %, které tvoří sebevražedné sklony a pouhých 5 % nedůvěry, která zcela jistě ve většině případech nastane.

Tyto výsledky napovídají, že psychické trauma je z větší části spojováno s následky domácího násilí na mužích. Někteří respondenti u této otevřené otázky vyjmenovali více možných následků, tudíž jsem níže vytvořila druhý graf s jejich dalšími zajímavými odpověďmi.

Ostatní odpovědi o následcích domácího násilí		
Odpověď	Počet	%
Alkoholismus	3	25 %
Násilí na druhé osobě	3	25 %
Nedostatek sexu	2	16,7 %
Stejně, jako na ženách a ostatních obětech DN	2	16,7 %
Nenávist k ženám	2	16,7 %
Celkem	12	100 %

Tabulka 11: Ostatní odpovědi o následcích domácího násilí, vlastní zpracování (2024)

Graf 10: Ostatní odpovědi o následcích domácího násilí, vlastní zpracování (2024)

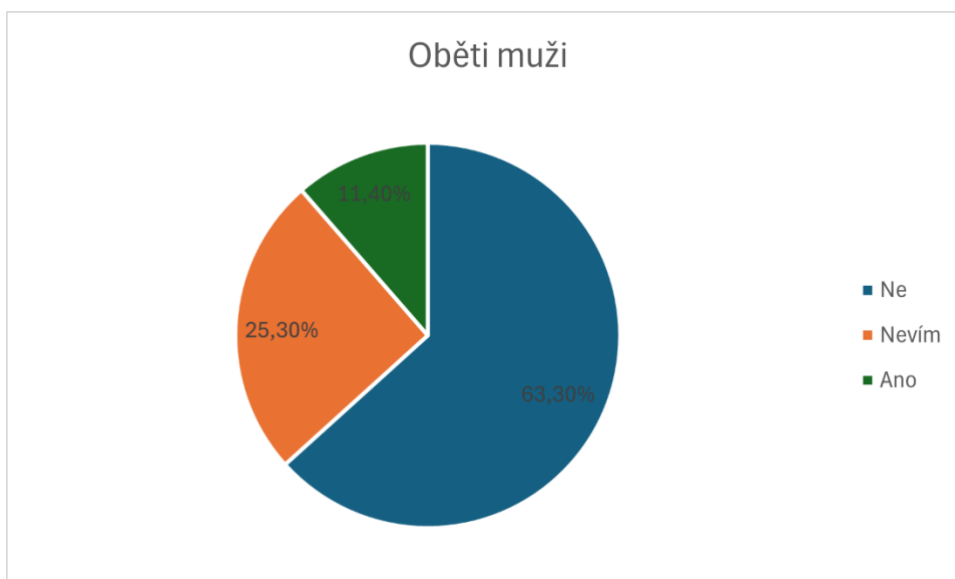
Respondenti se do této otevřené otázky více vypsali, což nám umožnilo získat několik zajímavých odpovědí. Z tohoto důvodu byl vytvořen druhý graf, který nám ukazuje, že 25 % respondentů uvedlo alkoholismus, jako jeden z následků domácího násilí na mužích. Stejně 25 % uvedlo násilí, které je mířené na druhou osobu, která může být slabší. 16,7 % respondentů odpověděli nedostatek sexu, který se týká intimního života oběti. Také 16,7 % uvedlo stejné dopady, jako se týkají žen nebo jiných obětech domácího násilí.

Z čehož plyne, že tyto následky by se dle respondentů neměly odlišovat. Poslední 16,7 % uvedla nenávist k ženám.

Otázka č. 9 – Máte ve svém okolí muže, u kterého se domníváte, že je obětí domácího násilí?

Oběti muži		
Odpověď	Počet	%
Ne	50	63,3 %
Nevím	20	25,3 %
Ano	9	11,4 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 12: Oběti muži, vlastní zpracování (2024)

Graf 11: Oběti muži, vlastní zpracování (2024)

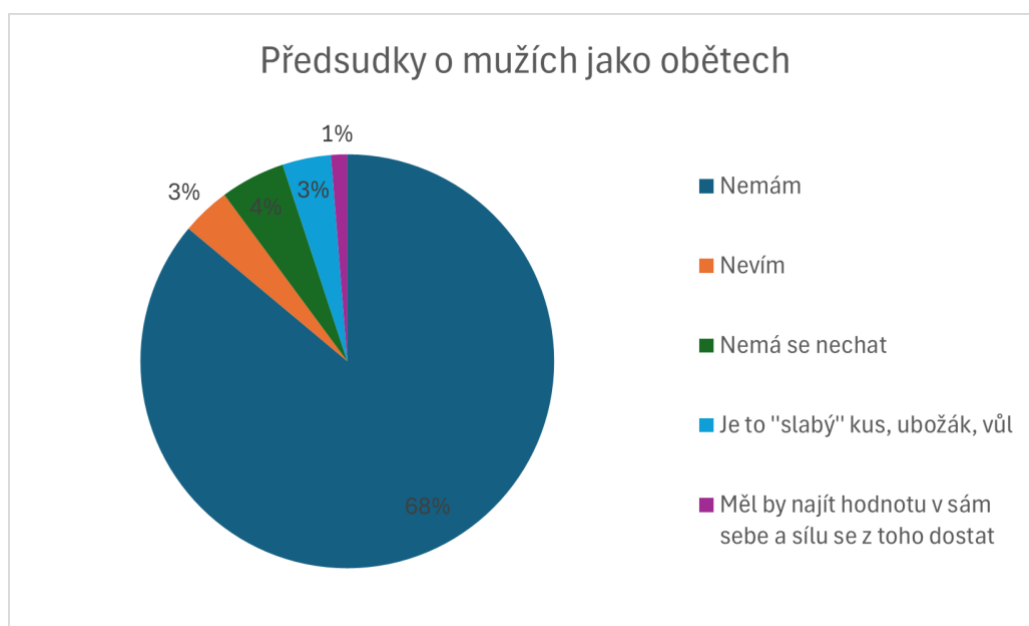
Tato otázka byla respondentům položena za účelem zjistit, zda mají ve svém okolí muže, o kterém si myslí, že by mohl být obětí domácího násilí. Šlo především o to, aby se respondenti zamysleli nad skutečností existujících mužských obětí, a přikládali této problematice důraz.

Největší část respondentů v 63,3 % uvedlo, že nemají ve svém okolí muže, o kterém si myslí, že by mohl být obětí domácího násilí. Menší počet respondentů 25,3 % nevědí, zda někoho takového ve svém blízkém okolí mají. Tato odpověď může být spojena s nedostatečnými informacemi v oblasti této problematiky. Poslední část respondentů v 11,4 % uvedlo, že mají ve svém okolí muže, který je obětí domácího násilí.

Otázka č. 10 – Máte nějaké předsudky o muži, který se stal obětí domácího násilí?

Předsudky o mužích jako obětech		
Odpověď	Počet	%
Nemám	68	75,9 %
Nemá se nechat	4	5,1 %
Nevím	3	3,8 %
Je to “slabý“ kus, ubožák	3	3,8 %
Měl by najít hodnotu v sám sebe a sílu se z toho dostat	1	1,3 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 13: Předsudky o mužích jako obětech, vlastní zpracování (2024)

Graf 12: Předsudky o mužích jako obětech, vlastní zpracování (2024)

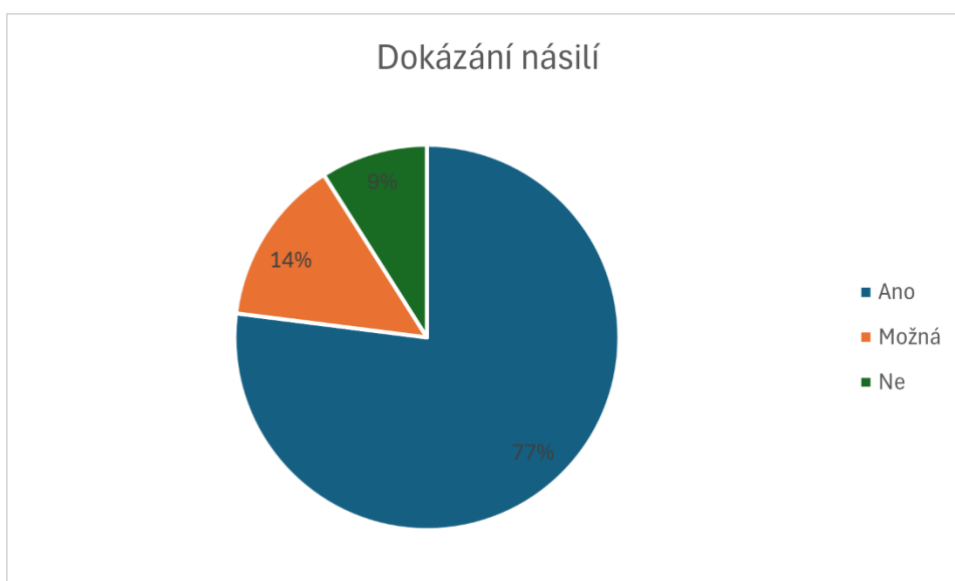
Tato otázka měla sloužit k zamyšlení, zda respondenti rezonují některými předsudky o mužích jako obětech. Většina respondentů nemá vůči mužským obětem domácího násilí předsudky a to přesně 68 %. Zbylé odpovědi se dělí na čtyři části, po pár %. S největším počtem jsou 4 % odpovědi, že by se muž neměl nechat. Pravděpodobně myšleno, že by tuto nepříznivou životní situaci měl začít řešit.

Další odpovědi se stejným počtem 3 % jsou následující: Respondenti, kteří si myslí, že mužské oběti jsou “slabé” kusy ve společnosti či ubožáci. Druhá půlka odpověděla neví. Pouhé 1 % respondentů odpovědělo, že by oběť měla najít hodnotu v sám sebe a sílu se z toho dostat.

Otázka č. 11 – Myslíte si, že je obtížnější dokázat, že i muži mohou být obětmi domácího násilí?

Dokázání násilí		
Odpověď	Počet	%
Ano	61	77 %
Možná	11	14 %
Ne	7	9 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 14: Dokázání násilí, vlastní zpracování (2024)

Graf 13: Dokázání násilí, vlastní zpracování (2024)

Tento graf ukazuje názory, které vypovídají o tom, zda si respondenti myslí, že je u mužských obětí obtížnější dokázat, že se obětí stali.

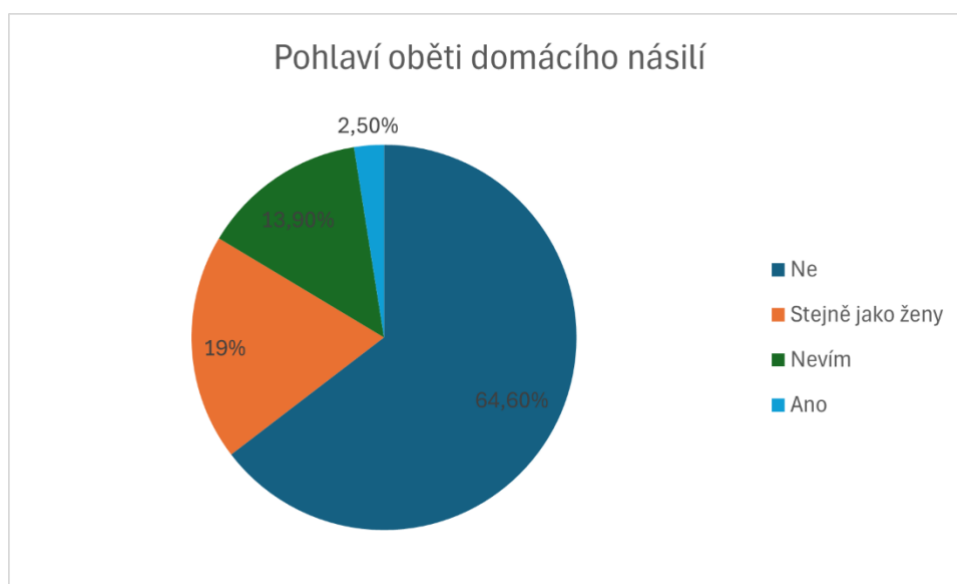
Konkrétně 77 % respondentů si myslí, že je obtížnější dokazatelnost ohledně mužské oběti domácího násilí. Což nám může vypovídat o předsudcích a bagatelizaci této problematiky ve společnosti. Respondenti ve 14 % uvedli, že je možná tato problematika

dokazatelnosti. Pouze 9 % respondentů si myslí, že není obtížnější dokázat mužskou oběť domácího násilí.

Otázka č. 12 – Stávají se dle Vás muži oběťmi domácího násilí častěji nežli ženy?

Pohlaví oběti domácího násilí		
Odpověď	Počet	%
Ne	51	64,6 %
Stejně jako ženy	15	19 %
Nevím	11	13,9 %
Ano	2	2,5 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 15: Pohlaví oběti domácího násilí, vlastní zpracování (2024)

Graf 14: Pohlaví obětí domácího násilí, vlastní zpracování (2024)

Předposlední graf nám měl přiblížit představu respondentů o tom, zda se muži stávají oběťmi domácího násilí častěji nežli ženy. Otázka byla pro respondenty uzavřená, tudíž měli možnost výběru odpovědi. V 64,6 % respondentů uvedlo, že muži nejsou častějšími oběťmi domácího násilí nežli ženy. Druhou odpověď volilo 19 % respondentů, kteří si myslí, že mužské oběti jsou stejně časté, jako ženské oběti domácího násilí.

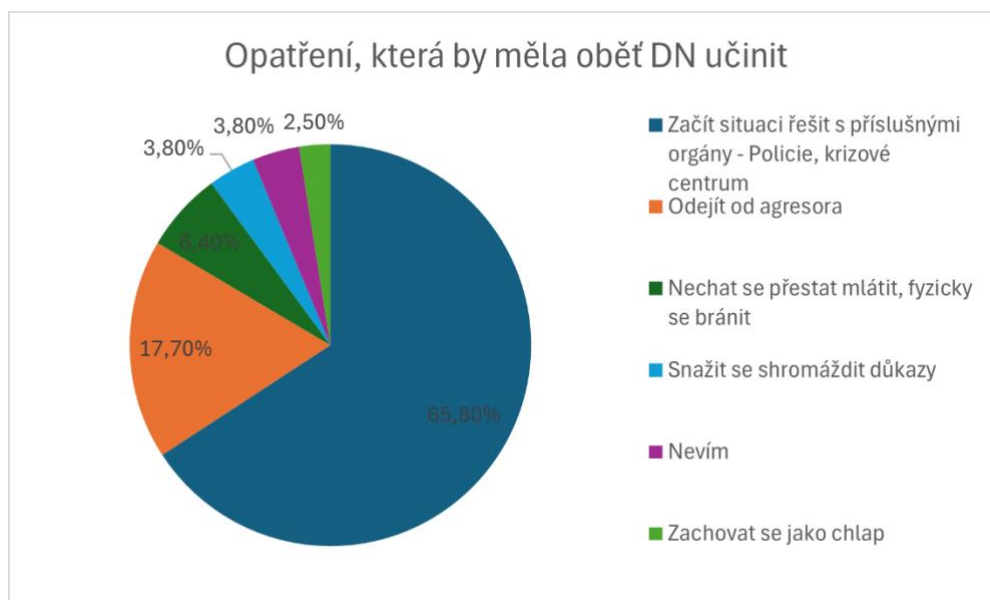
Jako třetí možnost v 13,9 % respondenti volili, že se muži stávají obětí domácího násilí častěji nežli ženy.

Tyto výsledky nám ukazují, že dle respondentů jsou oběťmi častěji ženy.

Otázka č. 13 – Co by dle Vás měl udělat muž, jestliže se stal obětí domácího násilí?

Opatření, která by měla oběť DN učinit		
Odpověď	Počet	%
Začít situaci řešit s příslušnými orgány – Policie, krizové centrum	52	65,8 %
Odejít od agresora	14	17,7 %
Nechat se přestat mlátit, fyzicky se bránit	5	6,4 %
Snažit se shromáždit důkazy	3	3,8 %
Nevím	3	3,8 %
Zachovat se jako chlap	2	2,5 %
Celkem	79	100 %

Tabulka 16: Opatření, která by měla oběť DN učinit, vlastní zpracování (2024)

Graf 15: Opatření, která by měla oběť domácího násilí učinit, vlastní zpracování (2024)

U této poslední otázky se jednalo především o zjištění představy respondentů, co by oběť domácího násilí, v tomto případě mužská oběť měla udělat, jestliže se nachází v takovéto nepříznivé životní situaci.

Největší počet respondentů 65,8 % odpovědělo, že by situaci začali řešit s některými příslušnými orgány jako je například Policie ČR či krizová centra. S výrazně menším počtem 17,7 % odpověděli odejít od agresora. Další odpovědi z 6,4 % respondentů byla, nechat se přestat mlátit, fyzicky se bránit. Ve stejném počtu 3,8 % je odpověď nevím a snažit se nashromáždit důkazy. Tato odpověď měla pravděpodobně myšlenku v nedůvěřivost u mužské oběti domácího násilí.

Jako poslední odpověď byla zachovat se jako chlap ve 2,5 %. V tomto případě nám tato odpověď může naznačit stereotyp genderu, kdy by muž měl mít své slovo, a měl by vyřešit tuto nepříznivou životní situaci sám.

Z tohoto grafu nám tedy vyplývá, že by mužské oběti potřebovali více podpory a porozumění ze strany společnosti.

6 Shrnutí výsledků výzkumného šetření

K výzkumnému šetření, který měl za cíl zjistit povědomí a názor veřejnosti na téma domácího násilí na mužích jsem zvolila kvantitativní metodu, která mi umožnila získat co nejvíce dat ke zpracování tabulek a následně i grafů. Tato metoda byla úspěšná, zúčastnilo se jí 79 respondentů, kteří na uvedené otázky odpověděli.

Dle výsledků, které z výzkumu vyplývají se ukázalo, že fyzické násilí je s problematikou domácího násilí nejvíce spojeno. Tuto odpověď uvedla většina respondentů v otázce č. 4 a to v 54 %. Naopak u otázky č. 7 o nejčastějších formách domácího násilí, které je pácháno na mužích respondenti uvedli psychické násilí v 64,6 %. U těchto forem domácího násilí je nezbytné nebagatelizovat nebo neignorovat ani jednu z nich. Z výzkumu také vyplynulo, že oběti domácího násilí mohou být i muži. Což nám u respondentů potvrzuje určité povědomí o této problematice. Respondenti naopak nepovažují tuto problematiku za aktuální, vypovídá to z grafu č. 7, který ukazuje na 70 % respondentů, kteří zvolili svou odpovědí možnost ne. S tímto může souviset například otázka č. 11, kde většina respondentů v 77 % uvedla, že je pro muže obtížné dokázat, že se stali oběti domácího násilí. Tato skutečnost pravděpodobně navazuje na neaktuálnost problematiky v České republice. Nejčastěji uvedené následky na mužích byly psychické problémy, které mohou způsobit dlouhodobé závažné stavy oběti. V rámci dalších výsledků, které poskytl kvantitativní výzkum, byla otázka, zda mají respondenti ve svém okolí muže, u kterého se domnívají, že je obětí domácího násilí.

Výsledky ukázaly skutečnost 63,3 % respondentů, kteří vybrali odpověď ne, ale také 25,3 % respondentů, kteří neví, zda někoho ve svém okolí mají. Tyto výsledky mohou poukazovat na neinformovanost znaků domácího násilí, tudíž nutnost zvýšení povědomí v této oblasti. V případě předsudků jsou převážně pozitivní výsledky, 75,9 % respondentů žádnými předsudky nerezonuje. S tímto může souviset například vzdělání respondentů, kteří ve většině uvedli, že mají střední školu s maturitou nebo výše dosažené vzdělání.

Dle výsledků zjišťujeme častější pohlaví obětí domácího násilí, kdy respondenti nepovažují muže jako častější oběti nežli ženy.

V poslední uvedené otázce je většina respondentů přesvědčena, že by oběť domácího násilí měla vyhledat pomoc u příslušných orgánů jako je například Policie ČR. Pro mužské oběti je většinou těžké o této nepříznivé životní situaci mluvit se svými

blízkými. Právě příslušné orgány mohou napomoci oběti o problematice mluvit a svěřit se svým blízkým.

V závěru této práce bylo zjištěno, jaké má veřejnost povědomí a názor na domácí násilí na mužích. Cíl této práce byl tedy splněn.

Závěr

Pro bakalářskou práci jsem si zvolila téma domácí násilí na mužích. Tuto problematiku vnímám společností ignorovanou i bagatelizovanou. Důvodem bagatelizace může být právě souvislost s předsudky a stereotypy o mužích jako obětech. Dle Buriánka (2006) jsou například muži vnímáni jako silní jedinci ve společnosti. Naopak ti, kteří se stali obětí domácího násilí jsou mnohdy považováni za zbabělce či slabé jedince. Právě tyto předsudky mohou v obětech vyvolat strach, který znemožní oběti vyhledat odbornou pomoc.

Teoretická část práce byla rozdělena do několik kapitol a následně podkapitol, které měly za cíl tuto problematiku přiblížit. První kapitola teoretické části se zaměřila na podstatný prvek v problematice domácího násilí s názvem právní úprava domácího násilí. Tato kapitola nabízí přehled podstatných informací, které spadají do občanského, trestního i rodinného práva.

Následující kapitola se věnovala definici domácího násilí, kde byly zmíněny formy, znaky a také průběh domácího násilí. Poslední zmíněné kapitoly v teoretické části představovaly specifikaci aktérů domácího násilí, kdy pachatelem je žena a obětí se stal muž. Jde zde také o organizace, které pomáhají obětem domácího násilí a jsou zásadní v pomoci při řešení problematiky domácího násilí. Organizace mohou pomoci dále šířit povědomí o problematice domácího násilí na mužích, tak aby se předcházelo určitým předsudkům a stereotypům vůči mužským obětem. Jde převážně o to, aby se podpořila, případně rozšířila prevence v této oblasti.

Informace, které jsou v této práci uvedené, mohou sloužit právě organizacím, které pomáhají obětem domácího násilí nebo také dalším organizacím, které by chtěli do této problematiky více nahlédnout. Tato bakalářská práce může posloužit dalším výzkumným studiím související s domácím násilím na mužích, které mohou do této problematiky vnést nové informace.

Cílem této práce bylo zvýšit povědomí o této problematice, která je mnohdy přehlížena.

Seznam použité literatury

BURIÁNEK, Jiří, Simona PIKÁLKOVÁ a Zuzana PODANÁ. *Násilí na mužích: sonda do zákoutí partnerských vztahů*. Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, 2014, 110 s. Humanitas. ISBN 978-80-7308-545-2.

BURIÁNEK, Jiří a kol. *Domácí násilí - násilí na mužích a seniorech*. Praha: Triton, 2006, 108 s. ISBN 80-7254-914-6.

BEDNÁŘOVÁ, Zdena. *Domácí násilí: zkušenosti z poskytování sociální a terapeutické pomoci ohroženým osobám*. Praha: Acorus, 2009, 92 s. ISBN 978-80-254-5422-0.

CONWAY, Helen L. *Domácí násilí: příručka pro současné i potenciální oběti se zákonem č. 135/2006 Sb. platným od 1. ledna 2007*. Praha: Albatros, 2007, 158 s. ISBN 978-80-00-01550-7.

ČECH, Ondřej. *Domácí násilí: z pohledu pracovníků v oblasti sociálních služeb*. České Budějovice: Theia, 2011, 137 s. ISBN 978-80-904854-0-2.

ČÍRTKOVÁ, Ludmila. (2008). *Moderní psychologie pro právníky: domácí násilí, stalking, predikce násilí*. Praha: Grada, 2008, 160 s. ISBN 978-80-247-2207-8.

ČÍRTKOVÁ, Ludmila; MACHÁČKOVÁ, Radka a VITOUŠOVÁ, Markéta. *Domácí násilí – přístup k řešení problému ve vybraných evropských zemích: studie*. [Praha]: Bílý kruh bezpečí, 2002. ISBN 80-86284-19-0.

ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Viktimologie pro forenzní praxi*. Praha: Portál, 2014. ISBN 978-80-262-0582-1.

ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Domácí násilí: nebezpečné rodinné vztahy ve 21. století*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2020. ISBN 978-80-7380-806-8.

KOTKOVÁ, Martina a kol. *Domácí násilí v kontextu rodiny a práce*. Brno: Spondea, 2014, 127 s. ISBN 978-80-260-7191-4.

KOLEKTIV AUTORŮ ČESKÝ SVAZ ŽEN. Za Istanbul: *Domácí násilí a vybraná témata z oblasti genderově podmíněného násilí*. Praha: Pasparta, 2016. ISBN 978-80-87227-04-6

KRÁLÍČKOVÁ, Z. et al. (2011). *Právo proti domácímu násilí*. Praha: C. H. Beck

O'LEARY, 1989, cit. dle ŠPATENKOVÁ, Naděžda, 2011. *Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence*. Praha: Portál, 2011, 186 s. ISBN 978-80-7367-690-2

SVOBODA, Karel. *Přehled judikatury ve věcech předběžných opatření*. Judikatura (Wolters Kluwer ČR). Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. ISBN 978-80-7478-414-9.

ŠEVČÍK, Drahomír a Naděžda ŠPATENKOVÁ a kol., *Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence*. Praha: Portál, 2011, 186 s. ISBN 978-80-7367-690-2

ÚLEHLOVÁ, Dagmar. *Problematika domácího násilí pro zdravotnické pracovníky*. Brno: Národní centrum ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů v Brně, 2009. ISBN 978-80-7013-502-0.

VARGOVÁ, Branislava; POKORNÁ, Dana, TOUFAROVÁ, M. *Partnerské násilí*. Praha: Linde, 2008. ISBN 978-80-86131-76-4.

VOŇKOVÁ, Jiřina a Huňková, M. *Domácí násilí v českém právu z pohledu žen*. Praha: proFem, 2004, ISBN 80-239-2106-1

Internetové zdroje

BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ, z. s. 2009, *Domácí násilí*. [online] Praha: Bílý kruh bezpečí. [cit. 2024-04-03]. Dostupné z: <https://www.bkb.cz/>.

BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ, z. s. 2009, *Právní úprava*. [online] Praha: Bílý kruh bezpečí. [cit. 2024-04-03]. Dostupné z: <https://www.domacinasili.cz/pravni-uprava/>.

ČESKÁ ASOCIACE PRACOVIŠŤ LINKY DŮVĚRY, 2024. *Linky důvěry*. [online] [cit. 2024-04-03]. Dostupné z: <https://www.capld.cz/>.

OBČANSKÝ ZÁKONÍK, 2012. *Občanský zákoník*. [online], [cit. 2024-04-03]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>.

ZÁKON Č. 135/2006 Sb., Zákon, kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím In: *Zákony pro lidi* [online]. AION CS, 2010-2024 [cit. 2024-04-05]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2006-135>.

ZÁKON Č. 141/1961 Sb., O trestním řízení soudním In: *Zákony pro lidi* [online]. AION CS, 2010-2024 [cit. 2024-04-05]. <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1961-141>.

ZÁKON Č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních In: *Zákony pro lidi* [online]. AION CS, 2010-2024 [cit. 2024-04-05]. <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2013-292>.

ZÁKON Č.40/2009 Sb., Zákon trestní zákoník In: *Zákony pro lidi* [online]. AION CS 2010-2024 [cit. 2024-04-05]. <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>.

ÚSTAVNÍ ZÁKON 2/1993 Sb., *Listina základních práv a svobod* [online]. [cit. 2024-04-05]. <https://www.psp.cz/docs/laws/listina.html>

Seznam grafů

Graf 1 Pohlaví respondentů, vlastní zpracování (2024)	23
Graf 2: Věk respondentů, vlastní zpracování (2024)	24
Graf 3 Vzdělání respondentů, vlastní zpracování (2024)	25
Graf 4: Představa o domácím násilí, vlastní zpracování (2024)	26
Graf 5: Ostatní odpovědi o představě domácího násilí, vlastní zpracování (2024)	27
Graf 6: Oběti muži, vlastní zpracování (2024)	28
Graf 7: Aktuálnost tématu, vlastní zpracování (2024)	29
Graf 8: Formy domácího násilí, vlastní zpracování (2024)	30
Graf 9: Následky domácího násilí na mužích, vlastní zpracování (2024)	31
Graf 10: Ostatní odpovědi o následcích domácího násilí, vlastní zpracování (2024)	33
Graf 11: Oběti muži, vlastní zpracování (2024)	34
Graf 12: Předsudky o mužích jako obětech, vlastní zpracování (2024)	35
Graf 13: Dokázání násilí, vlastní zpracování (2024)	36
Graf 14: Pohlaví obětí domácího násilí, vlastní zpracování (2024)	37
Graf 15: Opatření, která by měla oběť domácího násilí učinit, vlastní zpracování (2024)	38

Seznam obrázků

Obr. 1 Moc a ovládání, Conway (2007)	9
Obr. 2 Cyklus domácího násilí, Ševčík, Špatenková (2011)	12

Seznam příloh

Příloha 1: Dotazník	48
---------------------------	----

Seznam tabulek

Tabulka 1: Transformační tabulka, vlastní zpracování (2024)	22
Tabulka 2: Pohlaví respondentů, vlastní zpracování (2024)	23
Tabulka 3: Věk respondentů, vlastní zpracování (2024)	24
Tabulka 4: Vzdělání respondentů, vlastní zpracování (2024)	25
Tabulka 5: Představa o domácím násilí, vlastní zpracování (2024)	26
Tabulka 6: Ostatní odpovědi o představě domácího násilí, vlastní zpracování (2024) ..	27

Tabulka 7: Mužské oběti domácího násilí, vlastní zpracování (2024)	28
Tabulka 8: Aktuálnost tématu, vlastní zpracování.....	29
Tabulka 9: Formy domácího násilí, vlastní zpracování (2024)	30
Tabulka 10: Následky domácího násilí na mužích, vlastní zpracování (2024)	31
Tabulka 11: Ostatní odpovědi o následcích domácího násilí, vlastní zpracování (2024)	33
Tabulka 12: Oběti muži, vlastní zpracování (2024)	34
Tabulka 13: Předsudky o mužích jako obětech, vlastní zpracování (2024)	35
Tabulka 14: Dokázání násilí, vlastní zpracování (2024)	36
Tabulka 15: Pohlaví oběti domácího násilí, vlastní zpracování (2024).....	37
Tabulka 16: Opatření, která by měla oběť DN učinit, vlastní zpracování (2024)	38

Přílohy

Příloha 1: Dotazník

1. Jakého jste pohlaví?
 - a) Muž
 - b) Žena

2. Kolik je Vám let?
 - a) 18–25
 - b) 26–35
 - c) 36–45
 - d) 46–55
 - e) 56 a více

3. Jaké je Vaše nejvýše dosažené vzdělání?
 - a) Základní
 - b) Vyučen/a
 - c) Středoškolské s maturitou
 - d) Vysokoškolské

4. Co si představíte pod pojmem domácího násilí?
5. Myslíte si, že oběťmi domácího násilí mohou být i muži?
6. Je dle Vás domácí násilí na mužích aktuální téma v České republice?
7. S jakou formou násilí se dle Vašeho názoru muži setkávají?
8. Jaké dle Vás existují následky domácího násilí, které je páčáno na mužích?
9. Máte ve svém blízkém okolí muže, u kterého se domníváte, že je obětí domácího násilí?
10. Máte nějaké předsudky o muži, který se stal obětí domácího násilí? Pokud ano, jaké?
11. Myslíte si, že je obtížnější dokázat, že i muži mohou být oběťmi domácího násilí?
12. Stávají se dle Vás muži oběťmi domácího násilí častěji nežli ženy?
13. Co by dle Vás měl udělat muž, jestliže se stal obětí domácího násilí?